

**Bruxelles, 25 octombrie 2024
(OR. en)**

14729/24

**Dosar interinstituțional:
2022/0269(COD)**

**CODEC 1963
MI 870
COMPET 1033
CONSOM 308
POLCOM 275
ENFOCUSTOM 119
JAI 1533
EMPL 528
SOC 767
UD 222
PE 236**

NOTĂ DE INFORMARE

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind interzicerea produselor fabricate prin muncă forțată pe piața Uniunii – Rezultatul primei lecturi a Parlamentului European și procedura de rectificare (Strasbourg, 23 aprilie 2024 și 22 octombrie 2024)

I. INTRODUCERE

În conformitate cu dispozițiile articolului 294 din TFUE și cu Declarația comună privind aspectele practice în cadrul procedurii de codecizie¹, între Consiliu, Parlamentul European și Comisie au avut loc o serie de contacte informale în vederea obținerii unui acord în primă lectură cu privire la acest dosar legislativ.

Era prevăzut² ca acest dosar să facă obiectul procedurii de rectificare³ în cadrul Parlamentului European, după adoptarea de către Parlamentul European precedent a poziției sale în primă lectură.

¹ JO C 145, 30.6.2007, p. 5.

² Doc. 10078/24.

II. VOTURI

În ședința sa din 23 aprilie 2024, Parlamentul European a adoptat amendamentul 177 (fără revizuirea de către experții juriști-lingviști) la propunerea Comisiei și o rezoluție legislativă, care constituie poziția Parlamentului European în primă lectură. Aceasta reflectă acordul provizoriu la care s-a ajuns între instituții.

După finalizarea de către experții juriști-lingviști a textului adoptat, Parlamentul European a aprobat, la 22 octombrie 2024, o rectificare la poziția adoptată în primă lectură.

Cu această rectificare, Consiliul ar trebui să fie în măsură să aprobe poziția Parlamentului European, astfel cum figurează în anexa⁴ la prezenta notă, încheind astfel prima lectură pentru ambele instituții.

Actul ar urma apoi să fie adoptat cu formularea care corespunde poziției Parlamentului European.

³ Articolul 251 din Regulamentul de procedură al PE.

⁴ Textul rectificării figurează în anexă. Aceasta se prezintă sub forma unui text consolidat, în care modificările la propunerea Comisiei sunt evidențiate prin caractere aldine cursive. Simbolul „■” indică părți eliminate din text.

P9_TA(2024)0309**Interzicerea produselor fabricate prin muncă forțată pe piața Uniunii**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 23 aprilie 2024 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind interzicerea produselor fabricate prin muncă forțată pe piața Uniunii (COM(2022)0453 – C9-0307/2022 – 2022/0269(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2022)0453),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolele 114 și 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C9-0307/2022),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 24 ianuarie 2023¹,
- având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisiile competente în temeiul articolului 74 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură și angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 13 martie 2024, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru comerț internațional și ale Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, în conformitate cu articolul 58 din Regulamentul de procedură,
- având în vedere avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru pescuit și Comisiei pentru afaceri juridice,
- având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A9-0306/2023),

1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;

¹ JO C 140, 21.4.2023, p. 75.

2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;
3. încredințează Președintei sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 23 aprilie 2024 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2024/... al Parlamentului European și al Consiliului privind interzicerea pe piața Uniunii a produselor realizate utilizând muncă forțată și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 114 și 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

¹ JO C 140, 21.4.2023, p. 75.

² Poziția Parlamentului European din 23 aprilie 2024.

întrucât:

- (1) Astfel cum se recunoaște în preambulul la Protocolul din 2014 la Convenția nr. 29 privind munca forțată (denumită în continuare „Convenția OIM nr. 29”) a Organizației Internaționale a Muncii (OIM), munca forțată constituie o încălcare gravă a demnității umane și a drepturilor fundamentale ale omului, ***contribuie la perpetuarea sărăciei și stă în calea dezideratului ca toată lumea să aibă acces la un loc de muncă decent***. OIM a declarat eliminarea tuturor formelor de muncă forțată ca fiind un principiu al drepturilor fundamentale. OIM clasifică Convenția OIM nr. 29, ***inclusiv*** Protocolul ***de completare*** din 2014 la Convenția nr. 29 și Convenția OIM nr. 105 privind abolirea muncii forțate (denumită în continuare „Convenția OIM nr. 105”) drept ***convenții*** fundamentale ale OIM ***și formulează recomandări pentru a preveni, a elimina și a remedia munca forțată, precum Recomandarea nr. 203 privind munca forțată (Măsuri suplimentare)***. ***OIM a elaborat mai mulți indicatori utilizați pentru a identifica și a indica cazurile de muncă forțată, precum amenințările și vătămrile fizice și sexuale reale, abuzul de poziția de vulnerabilitate, abuzul de condiții de muncă și de viață și orele suplimentare excesive, înșelăciunea, restricționarea libertății de mișcare sau izolarea la locul de muncă sau într-o zonă limitată, izolarea, servitutea pentru datorii, reținerea salariilor sau reducerea excesivă a salariilor, reținerea pașapoartelor și a documentelor de identitate sau amenințarea cu denunțarea la autorități, atunci când lucrătorul are un statut de imigrant ilegal***.

Munca forțată este foarte des legată de sărăcie și discriminare. Manipularea creditelor și a datoriilor, fie de către angajatori, fie de către agenți de recrutare, este în continuare un factor-cheie care ține captivi lucrătorii vulnerabili în situații de muncă forțată. Potrivit organismelor de supraveghere ale OIM, munca în penitenciare, inclusiv în cazul în care este prestată pentru întreprinderi private, nu constituie în sine muncă forțată, cu condiția ca aceasta să fie prestată în mod voluntar, în beneficiul deținutului și să se desfășoare în condiții similare cu cele ale unui raport de muncă încheiat voluntar. Munca în folosul comunității ca sancțiune penală alternativă la pedeapsa cu închisoarea ar trebui să se realizeze întotdeauna în interesul public și în niciun caz nu ar trebui să fie utilizată în mod abuziv de către state ca mijloc de umilire a persoanei condamnate sau de știrbire a demnității persoanei respective. Atunci când lucrul sau serviciul este impus prin exploatarea vulnerabilității lucrătorului sub amenințarea unei pedepse, nu este necesar ca amenințarea respectivă să ia forma unei sancțiuni penale, ci poate lua forma unei pierderi de drepturi sau beneficii.

- (2) Munca forțată este o practică răspândită pe scară largă la nivel mondial. Se estimează că aproximativ 27,6 milioane de persoane au fost supuse la muncă forțată în 2021. Grupurile vulnerabile și marginalizate ale societății sunt expuse unui risc deosebit de a fi obligate să presteze muncă forțată. *Astfel de grupuri includ femeile, copiii, minoritățile etnice, persoanele cu dizabilități, castele inferioare, populațiile indigene și tribale și migranții, în special migranții fără acte de identitate, care au un statut precar și lucrează în economia informală.* Chiar și atunci când nu este impusă de stat, munca forțată este deseori o consecință a *absenței sau* lipsei bunei administrări a anumitor operatori economici *și o dovadă a faptului că statul nu a reușit să asigure respectarea drepturilor sociale și de muncă, în special pentru grupurile vulnerabile și marginalizate. Munca forțată poate avea loc și ca urmare a consimțământului tacit al autorităților. 86 % din totalul cazurilor de muncă forțată se înregistrează în sectorul privat, în special prin exploatarea muncii forțate a 17,3 milioane de persoane. Obligațiile operatorilor economici stabilite în prezentul regulament ar trebui să fie previzibile și clare, pentru a asigura conformitatea deplină și efectivă și pentru a contribui la eliminarea muncii forțate.*

- (3) Eradicarea muncii forțate, **în toate formele sale, inclusiv a muncii forțate impuse de stat**, constituie o prioritate pentru Uniune. Respectarea demnității umane și universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului sunt consacrate în mod ferm la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). **Pentru a atinge obiectivul 8.7 din obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite, Uniunea ar trebui să își susțină și să își promoveze valorile și să contribuie la protecția drepturilor omului, în special a drepturilor copilului.** Articolul 5 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”) **interzice în mod explicit sclavia, servitutea, munca forțată sau obligatorie și traficul de ființe umane**, iar articolul 4 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede că nimeni nu poate fi constrâns să execute o muncă forțată sau obligatorie. În repetate rânduri, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a interpretat că articolul 4 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale impune statelor membre să pedepsească și să incrimineze în mod eficace orice act de ținere a unei persoane în situațiile prevăzute la articolul menționat. **Dreptul la măsuri reparatorii este un drept al omului și un element fundamental în procesul de urmărire penală eficace a infracțiunilor. Dreptul în vigoare al Uniunii, Principiile directe ale Organizației Națiunilor Unite privind afacerile și drepturile omului (UNGP), Recomandarea Consiliului Europei privind drepturile omului și afacerile și orientările Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), precum Orientările pentru întreprinderile multinaționale privind conduita responsabilă în afaceri, afirmă că victimele au dreptul la o cale de atac eficace pentru încălcările sau abuzurile împotriva drepturilor omului în mediul de afaceri, inclusiv munca forțată.**

- (4) Toate statele membre au ratificat convențiile fundamentale ale OIM din domeniul muncii forțate, **și anume Convenția OIM nr. 29, Convenția OIM nr. 105 și Convenția OIM nr. 182 privind cele mai grave forme ale muncii copiilor (denumită în continuare „Convenția OIM nr. 182”)**. Prin urmare, acestea sunt obligate din punct de vedere juridic să prevină și să elimine utilizarea muncii forțate și să transmită periodic rapoarte la OIM.
- (5) Prin politicile și inițiativele sale legislative, Uniunea are ca scop eradicarea muncii forțate **și promovarea muncii decente și a drepturilor lucrătorilor în întreaga lume**. Uniunea promovează diligența necesară în **concordanță** cu orientările și principiile internaționale stabilite de organizațiile internaționale, inclusiv de OIM, OCDE și Organizația Națiunilor Unite, pentru a se asigura că munca forțată nu se practică în lanțurile **de aprovizionare** ale întreprinderilor stabilite în Uniune.
- (6) Politica comercială a Uniunii sprijină lupta împotriva muncii forțate atât în relațiile comerciale unilaterale, cât și în relațiile comerciale bilaterale. Capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă din acordurile comerciale ale Uniunii conțin un angajament de a ratifica și de a pune efectiv în aplicare convențiile fundamentale ale OIM, printre care se numără și Convenția OIM nr. 29 și Convenția OIM nr. 105, **în timp ce dispozițiile privind comerțul și egalitatea de gen stabilesc o perspectivă de gen care este esențială pentru capacitatea economică a femeilor în vederea combaterii muncii forțate pe criterii de gen**. În plus, preferințele **tarifare** unilaterale din cadrul sistemului generalizat de preferințe al Uniunii ar putea fi retrase pentru încălcări grave și sistematice ale Convenției OIM nr. 29 și ale Convenției OIM nr. 105.

- (7) *Munca forțată are un impact diferit asupra grupurilor vulnerabile și marginalizate, cum ar fi copiii, femeile, migranții, refugiații sau popoarele indigene și, prin urmare, este esențial să se adopte o abordare intersecțională și sensibilă la dimensiunea de gen pentru a combate în mod eficace munca forțată. Prin urmare, se preconizează că prezentul regulament va contribui la realizarea obiectivelor acordurilor și convențiilor internaționale relevante, cum ar fi Convenția OIM nr. 182, Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, Declarația de la Beijing din septembrie 1995, Pactul global pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine, Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților, Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene și Convenția OIM nr. 169 privind popoarele indigene și tribale.*

- (8) Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului³ ■ armonizează definiția traficului de persoane, inclusiv a muncii sau a serviciilor forțate, și stabilește **norme privind** sancțiunile minime. Orice norme stabilite privind interzicerea introducerii și punerii la dispoziție pe piața Uniunii a produselor realizate utilizând muncă forțată, atât a celor fabricate pe plan intern, cât și a celor importate, sau a exportului unor astfel de produse, precum și obligația de a se asigura că aceste produse sunt retrase de pe piața Uniunii (denumită în continuare „interdicția privind produsele realizate utilizând muncă forțată”) nu ar trebui să aducă atingere directivei respective și, în special, competenței autorităților de aplicare a legii și a autorităților judiciare de a investiga și de a urmări penal infracțiunile în legătură cu traficul de persoane, inclusiv exploatarea prin muncă.
- (9) ■ Regulamentul (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului⁴ prevede ca importatorii din Uniune de minerale **sau metale** ce fac obiectul domeniului de aplicare al regulamentului menționat să îndeplinească obligații de diligență necesară în conformitate cu anexa II la Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat, precum și cu recomandările referitoare la diligența necesară prevăzute în orientările respective. Regulamentul (UE) **2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului**⁵ conține obligații pentru operatorii economici de a efectua diligența necesară în lanțurile lor de aprovizionare, inclusiv în ceea ce privește drepturile lucrătorilor. Regulamentul (UE) **2023/1115 al Parlamentului European și al Consiliului**⁶ impune obligația de diligență necesară în ceea ce privește anumite produse de bază și produse

³ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

⁴ Regulamentul (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 de stabilire a unor obligații de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare care revin importatorilor din Uniune de staniu, tantal și tungsten, de minereuri ale acestora și de aur provenind din zone de conflict și din zone cu risc ridicat (JO L 130, 19.5.2017, p. 1).

⁵ **Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023** privind bateriile și deșeurile de baterii, **de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE (JO L 191, 28.7.2023, p. 1).**

⁶ Regulamentul **(UE) 2023/1115** al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul din Uniune a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor și de abrogare a Regulamentului (UE) **nr. 995/2010 (JO L 150, 9.6.2023, p. 206).**

asociate cu defrișările și degradarea pădurilor, inclusiv în ceea ce privește drepturile omului.

- (10) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁷ **impune** statelor membre să se asigure că anumiți operatori economici publică anual declarații nefinanciare în care raportează impactul activității lor în ceea ce privește aspectele de mediu, sociale și de personal și respectarea drepturilor omului, inclusiv cu privire la munca forțată, combaterea corupției și a dării sau luării de mită. ■ În plus, Directiva **(UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului**⁸ referitoare la raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi **a modificat această cerință prin introducerea** unor cerințe detaliate de raportare pentru întreprinderile care intră sub incidența directivei respective în ceea ce privește respectarea drepturilor omului, inclusiv în lanțurile de aprovizionare globale. Informațiile pe care întreprinderile le prezintă cu privire la drepturile omului ar trebui să includă, după caz, informații cu privire la munca forțată în lanțurile lor valorice. ■
- (11) **În calitate de membru al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), Uniunea se angajează să promoveze un sistem comercial multilateral, deschis și bazat pe norme. Orice măsură introdusă de Uniune care afectează schimburile comerciale ar trebui să respecte normele OMC.**

⁷ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

⁸ **Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022, p. 15).**

- (12) În iulie 2021, Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă au publicat orientări privind obligația de diligență necesară destinate întreprinderilor din UE pentru a gestiona riscul muncii forțate în cadrul operațiunilor și al lanțurilor lor de aprovizionare.
- (13) După cum se recunoaște în comunicarea Comisiei din 23 februarie 2022 privind munca decentă la nivel mondial pentru o tranziție globală justă și o redresare sustenabilă, în pofida politicilor și a cadrului legislativ actual, sunt necesare acțiuni suplimentare pentru a atinge obiectivele de eliminare a produselor care presupun muncă forțată de pe piața Uniunii și, prin urmare, pentru a contribui în continuare la lupta împotriva muncii forțate la nivel mondial.
- (14) ***Printre prioritățile fundamentale ale Uniunii, după cum sunt consacrate în Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024, se numără promovarea muncii decente și a unui viitor al muncii centrat pe factorul uman, care asigură respectarea principiilor fundamentale și a drepturilor omului, promovarea dialogului social, precum și ratificarea și aplicarea efectivă a convențiilor și protocoalelor relevante ale OIM, consolidarea gestionării responsabile în lanțurile de aprovizionare globale și accesul la protecție socială.***

- (15) În rezoluțiile sale din 9 iunie 2022 referitoare la un nou instrument comercial pentru a interzice produsele fabricate prin muncă forțată⁹, din 17 decembrie 2020 referitoare la munca forțată și situația uigurilor din Regiunea Autonomă Uigură Xinjiang¹⁰ și din 16 decembrie 2021 referitoare la munca forțată în fabrica Linglong și protestele de mediu din Serbia¹¹, Parlamentul European a condamnat în mod ferm munca forțată și a solicitat interzicerea produselor realizate utilizând muncă forțată. Prin urmare, este o problemă de moralitate publică faptul că produsele realizate utilizând muncă forțată ar putea fi disponibile pe piața Uniunii sau exportate către țări terțe în lipsa unui mecanism eficace de interzicere sau de retragere a unor astfel de produse.
- (16) Pentru a completa cadrul legislativ și de politică al Uniunii privind munca forțată, ar trebui să se interzică introducerea și punerea la dispoziție pe piața Uniunii a produselor realizate utilizând muncă forțată sau exportul de produse fabricate pe plan intern sau importate realizate utilizând muncă forțată și ar trebui să se asigure faptul că produsele respective sunt retrase de pe piața Uniunii.
- (17) În prezent, nu există niciun act legislativ al Uniunii care să autorizeze autoritățile statelor membre să rețină, să confişte sau să dispună retragerea directă a unui produs dacă se constată că acesta a fost fabricat, integral sau parțial, prin muncă forțată.

⁹ JO C 493, 27.12.2022, p. 132.

¹⁰ JO C 445, 29.10.2021, p. 114.

¹¹ JO C 251, 30.6.2022, p. 124.

- (18) Pentru a se asigura eficacitatea prezentului regulament, interdicția privind produsele realizate utilizând muncă forțată ar trebui să se aplice produselor pentru care s-a recurs la munca forțată în orice etapă a producției, fabricării, recoltării sau extracției produselor respective, inclusiv în cursul activităților de producere sau prelucrare asociate unor astfel de produse. Interdicția privind produsele realizate utilizând muncă forțată ar trebui să se aplice tuturor produselor, de orice tip, inclusiv componentelor acestora, și ar trebui să se aplice produselor indiferent de sector, de origine, indiferent dacă sunt fabricate pe plan intern sau sunt importate, ori dacă sunt introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate. ***Prezentul regulament nu se aplică furnizării de servicii de transport.***

- (19) Interdicția privind produsele realizate utilizând muncă forțată ar trebui să contribuie la eforturile internaționale de abolire a muncii forțate. Definiția „muncii forțate” ar trebui, prin urmare, să fie aliniată la definiția stabilită în Convenția OIM nr. 29, *care prevede că munca forțată sau obligatorie înseamnă orice muncă sau serviciu care este impus unei persoane sub amenințarea unei pedepse și pentru care persoana respectivă nu s-a oferit de bunăvoie, exceptând orice muncă sau serviciu care este impus în temeiul legislației privind serviciul militar obligatoriu pentru activități cu caracter pur militar; orice muncă sau serviciu care face parte din obligațiile civice normale ale cetățenilor unei țări cu autonomie deplină; orice muncă sau serviciu care este impus oricărei persoane ca urmare a unei condamnări în fața unei instanțe judecătorești, cu condiția ca munca sau serviciul respectiv să fie efectuat sub supravegherea și controlul unei autorități publice și ca persoana respectivă să nu fie angajată sau pusă la dispoziția unor persoane fizice, întreprinderi sau asociații; orice muncă sau serviciu care este impus în caz de urgență, și anume în caz de război, calamitate sau de pericol de calamitate, precum incendii, inundații, foamete, cutremure, epidemii violente sau epizootice, invazii de dăunători ai animalelor, insectelor sau plantelor și, în general, orice circumstanță care ar pune în pericol existența sau starea de bine a întregii populații sau a unei părți a acesteia; și serviciile comunitare minore care, fiind prestate de membrii comunității în interesul direct al comunității respective, pot fi prin urmare considerate drept obligații civice normale care revin membrilor comunității, cu condiția ca membrii comunității sau reprezentanții lor direcți să aibă dreptul de a fi consultați cu privire la necesitatea unor astfel de servicii.*

- (20) *Pe baza definiției muncii forțate prevăzute în Convenția OIM nr. 29 și folosită în prezentul regulament, indicatorii OIM privind munca forțată și orientările OIM intitulate „Greu de văzut, și mai greu de cuantificat” prezintă cele mai frecvente semnale care indică posibila existență a unui caz de muncă forțată și ar trebui să fie luate în considerare la punerea în aplicare a prezentului regulament. Cu toate acestea, este posibil ca respectivii indicatori să nu fie suficienți pentru identificarea cazurilor de muncă forțată impuse de autoritățile statului, care se bazează pe politici coercitive sistemice și globale care necesită indicatori suplimentari, concepuți în mod specific.*
- (21) *Definiția „muncii forțate impuse de autoritățile statului” ar trebui să fie aliniată la Convenția OIM nr. 105, care interzice în mod specific utilizarea muncii forțate sau a muncii obligatorii ca mijloc de constrângere sau de educație politică sau ca pedeapsă pentru exprimarea opiniilor politice sau a opiniilor opuse din punct de vedere ideologic sistemului politic, social sau economic stabilit. Respectiva convenție interzice și utilizarea muncii forțate ca metodă de mobilizare și de utilizare a acesteia în scopul dezvoltării economice, ca mijloc de disciplinare a muncii, ca pedeapsă pentru participarea la greve sau ca mijloc de discriminare pe motive rasiale, sociale, de naționalitate sau religioase.*

- (22) *Vânzările la distanță, inclusiv vânzările online, ar trebui, de asemenea, să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament. În cazul produselor oferite spre vânzare online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță, produsul ar trebui considerat ca fiind pus la dispoziție pe piață în cazul în care oferta de vânzare este destinată unor utilizatori finali din Uniune. În conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii privind dreptul internațional privat, ar trebui să se efectueze o analiză de la caz la caz pentru a se stabili dacă o ofertă este destinată unor utilizatori finali din Uniune. O ofertă de vânzare ar trebui considerată ca fiind destinată unor utilizatori finali din Uniune dacă operatorul economic relevant își direcționează activitățile, prin orice mijloace, către un stat membru. Pentru analizele de la caz la caz, ar trebui să fie luați în considerare, în acest sens, factorii relevanți, cum ar fi zonele geografice către care este posibilă expedierea, limbile care sunt disponibile și utilizate pentru ofertă sau pentru comandă, mijloacele de plată, utilizarea devizei statului membru sau a unui nume de domeniu înregistrat într-unul dintre statele membre. În cazul vânzărilor online, este insuficient simplul fapt că interfața operatorilor economici sau a furnizorilor de piețe online este accesibilă în statul membru în care este stabilit sau își are domiciliul utilizatorul final. Faptul că produsele oferite spre vânzare online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță sunt considerate a fi puse la dispoziție pe piața Uniunii în cazul în care oferta de vânzare este destinată utilizatorilor finali din Uniune împuternicește autoritățile competente să verifice și să ia măsurile necesare în legătură cu astfel de produse în temeiul prezentului regulament, chiar dacă acestea nu sunt încă introduse efectiv pe piața Uniunii în momentul ofertei de vânzare online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță. Astfel de produse trebuie să respecte dreptul relevant al Uniunii care este în vigoare în momentul în care acestea sunt introduse efectiv pe piața Uniunii și, în cazul produselor care intră în Uniune, în momentul în care acestea sunt plasate sub regimul vamal de „punere în liberă circulație”. Faptul că produsul oferit spre vânzare online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță se consideră a fi pus la dispoziție pe piață dacă oferta de vânzare este destinată utilizatorilor finali din Uniune nu ar trebui să aducă atingere normelor privind produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii.*

- (23) *S-a înregistrat o creștere a utilizării serviciilor intermediare, în special a piețelor online, pentru vânzarea de produse. În acest sens, orice informație referitoare la vânzarea de produse care încalcă interdicția privind produsele realizate utilizând muncă forțată prevăzută în prezentul regulament ar trebui să fie considerată drept conținut ilegal în înțelesul articolului 3 litera (h) din Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului¹² și ar trebui să facă obiectul obligațiilor și măsurilor prevăzute în regulamentul respectiv.*
- (24) *Comisia și autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să identifice cazurile de încălcare a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată. Atunci când desemnează autoritățile competente, statele membre ar trebui să se asigure că acestea dispun de resurse **umane și financiare** suficiente și că personalul lor deține competențele și cunoștințele necesare, în special în domeniul drepturilor omului, **al drepturilor lucrătorilor, al egalității de gen**, al gestionării lanțului **de aprovizionare** și al proceselor de diligență necesară. Autoritățile competente ar trebui să colaboreze îndeaproape cu autoritățile naționale de inspecție a muncii și cu autoritățile judiciare și de aplicare a legii, inclusiv cu cele responsabile pentru combaterea traficului de persoane, astfel încât să se evite compromiterea investigațiilor desfășurate de autoritățile menționate.*

¹² *Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1).*

- (25) *Pentru a asigura îndeplinirea eficace a sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, în special în vederea efectuării de investigații, Comisia ar trebui să poată solicita asistența altor organe, oficii sau agenții ale Uniunii cu un mandat adecvat. Respectivele sarcini ar putea include: prelucrarea informațiilor transmise, sprijinirea alocării investigațiilor, desfășurarea investigațiilor preliminare și a investigațiilor, înlesnirea cooperării cu și între autoritățile statelor membre, facilitarea cooperării internaționale, sprijinirea dezvoltării de instrumente de sprijin și, dacă este cazul, sprijinirea punerii în aplicare de către autoritățile vamale și sprijinirea Comisiei în pregătirea deciziilor de interdicere a produselor realizate utilizând muncă forțată. Acest lucru nu aduce atingere sarcinii Comisiei, în calitatea sa de autoritate competentă principală, de a lua decizii de interdicere a introducerii pe piață a produselor realizate utilizând muncă forțată. În calitatea sa de autoritate competentă principală, Comisia ar trebui să-și exercite competențele în mod imparțial, transparent și cu respectarea corespunzătoare a obligațiilor privind secretul profesional și ar trebui să dispună de cunoștințele de specialitate necesare. Comisia ar trebui să dispună de mijloacele necesare pentru a finanța personalul necesar și costurile aferente pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt încredințate în temeiul prezentului regulament și pentru a consolida cunoștințele de specialitate necesare.*

- (26) *Autoritățile competente și Comisia ar trebui să se ghideze după principiul proporționalității atunci când pun în aplicare prezentul regulament. Autoritățile competente ■ și Comisia ■ ar trebui să se asigure, în special, că toate măsurile și acțiunile întreprinse în timpul fazei preliminare a investigației și în timpul investigației și prevăzute în decizie sunt adecvate și necesare pentru atingerea scopului dorit și nu impun operatorilor economici o sarcină excesivă.*
- (27) Pentru a asigura cooperarea dintre **Comisie și** autoritățile competente desemnate în temeiul prezentului regulament și autoritățile desemnate în temeiul altor acte relevante din dreptul Uniunii și din dreptul intern și pentru a asigura coerența acțiunilor și a deciziilor lor, Comisia și autoritățile competente desemnate în temeiul prezentului regulament ar trebui să solicite informații de la alte autorități relevante, dacă este necesar, cu privire la măsura în care operatorii economici care fac obiectul evaluării îndeplinesc sau nu obligația de diligență necesară în ceea ce privește munca forțată, în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii sau cu dreptul intern aplicabil care stabilește cerințe referitoare la diligență necesară și la transparență în ceea ce privește munca forțată. *Atunci când solicită informații de la operatorii economici, autoritățile competente ar trebui, atunci când este posibil, să urmeze principiul înregistrării unice al Comisiei, prin cooperare și dialog consolidat între autoritățile care sunt implicate în supravegherea reglementării produselor. În aceleași scopuri, după caz, autoritățile competente desemnate în temeiul prezentului regulament ar trebui să informeze alte autorități relevante, cum ar fi autoritățile de supraveghere a pieței, cu privire la acțiunile și deciziile lor.*

- (28) Asigurarea respectării uniforme a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată care intră sau iese de pe piața Uniunii poate fi realizată numai printr-un schimb sistematic de informații și prin cooperarea dintre autoritățile competente, autoritățile vamale și Comisie. ***Un astfel de schimb de informații și o astfel de cooperare ar trebui să fie sprijinite de către Comisie.***
- (29) Pentru colectarea, prelucrarea și stocarea informațiilor, într-o formă structurată, cu privire la aspecte legate de ***investigații, procesul decizional și*** asigurarea respectării interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată, autoritățile competente ar trebui să utilizeze Sistemul de informații și comunicare pentru supravegherea pieței menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului¹³, în conformitate cu actul de punere în aplicare al Comisiei pe care aceasta ar trebui să fie împuternicită să-l adopte în temeiul prezentului regulament (denumit în continuare „ICSMS”). Comisia, autoritățile competente și autoritățile vamale ar trebui să aibă acces la sistemul respectiv pentru a-și îndeplini sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament. ***De asemenea, este posibil ca autoritățile competente să utilizeze alte sisteme de comunicare existente pentru a comunica cu alte autorități din propriul stat membru, atât timp cât acest lucru nu afectează obligația de a utiliza ICSMS în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament.***

¹³ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

(30) Pentru a optimiza și a facilita procesul de control al produselor care intră sau ies de pe piața Uniunii, este necesar să se permită transferul automatizat de date între ICSMS și sistemele vamale. Ar trebui să se facă o distincție între trei tipuri diferite de transferuri de date, ținând seama de scopul fiecărui transfer. În primul rând, deciziile de constatare a unei încălcări a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată ar trebui să fie comunicate din ICSMS către Sistemul electronic de gestionare a riscurilor în domeniul vamal menționat la articolul 36 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei¹⁴, fără a aduce atingere niciunei evoluții viitoare a mediului de gestionare a riscurilor vamale, în vederea utilizării de către autoritățile vamale pentru a identifica produsele care pot face obiectul unei astfel de decizii. Interfețele disponibile ale mediului vamal ar trebui utilizate pentru acest prim tip de transferuri de date. În al doilea rând, în cazul în care autoritățile vamale identifică un astfel de produs, gestionarea cazurilor va fi necesară, printre altele, pentru a transfera notificarea suspendării, concluzia autorităților competente și rezultatul acțiunilor întreprinse de autoritățile vamale. Mediul aferent ghișeului unic al UE pentru vămi ar trebui să sprijine acest al doilea tip de transferuri de date între ICSMS și sistemele vamale naționale. În al treilea rând, sistemele vamale conțin informații privind produsele care intră și ies de pe piața Uniunii care ar fi relevante pentru ca autoritățile competente să își îndeplinească sarcinile, dar care nu le sunt accesibile. Prin urmare, informațiile relevante ar trebui să fie extrase și transmise către ICSMS. Cele trei interconexiuni ar trebui să fie foarte automatizate și ușor de utilizat, astfel încât să se limiteze orice sarcină suplimentară pentru autoritățile vamale. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte, în cooperare cu autoritățile vamale și cu autoritățile competente, actele de punere în aplicare necesare pentru a stabili normele procedurale, modalitățile practice și elementele de date care trebuie să fie transferate între ICSMS și sistemele vamale, precum și orice altă cerință auxiliară.

¹⁴ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

- (31) *Comisia ar trebui să creeze o bază de date orientativă și neexhaustivă a riscurilor legate de munca forțată pentru a sprijini activitatea autorităților competente de evaluare a potențialelor încălcări ale interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată și pentru a ajuta operatorii economici să identifice posibilele riscuri legate de munca forțată în lanțurile lor de aprovizionare. Comisia ar trebui să poată recurge la cunoștințe de specialitate externe pentru a dezvolta baza de date. Baza de date ar trebui să identifice riscurile legate de munca forțată în anumite zone geografice sau în ceea ce privește anumite produse sau grupuri de produse, cu un accent special pe riscurile larg răspândite și grave legate de munca forțată, pe baza unor informații fiabile și verificabile furnizate de instituții internaționale, cum ar fi OIM și ONU, precum și de la instituții de cercetare și universitare. Respectiva bază de date ar trebui să fie pusă la dispoziția publicului prin intermediul portalului unic privind munca forțată. În cazul în care există probe fiabile și verificabile că produsele fabricate în anumite sectoare economice din anumite zone geografice prezintă un risc ridicat de a fi fost realizate utilizând muncă forțată impusă de autoritățile statului, sectoarele respective din zonele respective ar trebui să fie identificate în baza de date creată în temeiul prezentului regulament.*
- (32) Există posibilitatea ca microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii (denumite în continuare „IMM-uri”) să nu dispună de resurse și capacitate suficiente pentru a se asigura că produsele pe care le introduc sau le pun la dispoziție pe piața Uniunii nu au fost realizate utilizând muncă forțată. Prin urmare, Comisia ar trebui să adopte orientări privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată, care să țină seama și de dimensiunea și de resursele economice ale operatorilor economici. În plus, Comisia ar trebui să emită îndrumări privind indicatorii de risc de muncă forțată, *inclusiv modul de identificare a acestora, care ar trebui să se bazeze pe informații independente și verificabile, inclusiv pe rapoarte ale organizațiilor internaționale, îndeosebi ale OIM.*

- (33) *Comisia ar trebui să prevină sarcinile administrative inutile pentru IMM-uri. În plus, Comisia ar trebui să elaboreze măsuri de însoțire pentru a sprijini eforturile operatorilor economici și ale partenerilor lor de afaceri din cadrul aceluiași lanț de aprovizionare, în special ale IMM-urilor. Statele membre ar trebui să desemneze puncte de contact pentru IMM-uri în sensul prezentului regulament care pot fi servicii de asistență existente pentru întreprinderi și drepturile omului sau punctele de contact privind diligența necesară. IMM-urile ar trebui să poată contacta autoritatea competentă a statului membru în care sunt stabilite, utilizând informațiile furnizate pe portalul unic privind munca forțată. Ele ar trebui, în special, să poată lua legătura cu o autoritate competentă pentru a le sprijini pe parcursul unei investigații. De asemenea, ar trebui să fie puse la dispoziție online suficiente resurse de sprijin, într-un mod clar și ușor de înțeles pentru IMM-uri.*
- (34) *Comisia ar trebui să adopte îndrumări privind modul în care se dialoghează cu autoritățile competente pentru a îi ajuta pe operatorii economici, mai ales IMM-urile, precum și alte părți interesate, să respecte interdicția privind produsele realizate utilizând muncă forțată. În plus, Comisia ar trebui, de asemenea, să emită îndrumări pentru a ajuta orice persoană sau asociație să transmită informații.*
- (35) *Având în vedere varietatea dreptului Uniunii care abordează aspecte legate de munca forțată, Comisia ar trebui să ofere îndrumări pentru operatorii economici, în special pentru IMM-uri, cu privire la modul de aplicare a diferitelor obligații care decurg din dreptul Uniunii.*

- (36) Comisia ar trebui să adopte îndrumări pentru a înlesni punerea în aplicare a prezentului **regulament** de către operatorii economici și autoritățile competente. **Îndrumările pentru operatorii economici** ar trebui să includă îndrumări privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată, **inclusiv pentru diferite tipuri de furnizori și sectoare de activitate, privind cele mai bune practici pentru eliminarea și remedierea muncii forțate și privind dezangajarea responsabilă. Prin „remediere” se înțelege readucerea persoanei sau a persoanelor sau a comunităților afectate la o situație echivalentă sau cât mai apropiată posibil de situația în care s-ar fi aflat dacă nu ar fi avut loc munca forțată, proporțional cu implicarea întreprinderii în munca forțată, inclusiv despăgubirea financiară sau nefinanciară oferită de întreprindere persoanei sau persoanelor afectate de munca forțată și, dacă este cazul, rambursarea costurilor suportate de autoritățile publice pentru orice măsuri de remediere necesare. Îndrumările pentru** autoritățile competente **ar trebui să se concentreze asupra informațiilor relevante pentru punerea în practică a prezentului regulament.** Îndrumările privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată ar trebui să se bazeze pe Orientările privind obligația de diligență necesară destinate întreprinderilor din UE pentru a gestiona riscul muncii forțate în cadrul operațiunilor și al lanțurilor lor de aprovizionare, publicate de Comisie și de Serviciul European de Acțiune Externă în iulie 2021. Acestea ar trebui să fie coerente cu alte orientări ale Comisiei în această privință și cu orientările relevante ale organizațiilor internaționale. **Orientările ar trebui să fie elaborate în consultare cu părțile interesate relevante și ar trebui să se bazeze pe experiența și pe cele mai bune practici ale autorităților relevante ale statelor membre.** Rapoartele organizațiilor internaționale, în special ale OIM, precum și alte surse independente și verificabile de informații ar trebui să fie luate în considerare pentru identificarea indicatorilor de risc.

- (37) Întrucât munca forțată este o problemă globală și având în vedere interconexiunile dintre lanțurile *de aprovizionare* globale, este necesar să se promoveze cooperarea internațională împotriva muncii forțate, ceea ce ar îmbunătăți, de asemenea, eficiența punerii în aplicare a prezentului *regulament*. Comisia ar trebui, *după caz*, să coopereze ■ și să facă schimb de informații cu autoritățile țărilor terțe, *cu organizațiile internaționale și cu alte părți interesate relevante* pentru a îmbunătăți punerea în aplicare eficace a prezentului *regulament*. Cooperarea internațională cu autoritățile din țările terțe, *inclusiv cu țările care dispun de o legislație similară*, ar trebui să se desfășoare în mod structurat, în cadrul structurilor de dialog existente *cu* țările respective sau, dacă este necesar, în cadrul unor structuri de dialog specifice care vor fi create ad-hoc. *Această cooperare ar trebui să poată include schimburi de informații privind riscurile legate de munca forțată, cum ar fi cele identificate în baza de date, și privind deciziile de interzicere a produselor, dar nu ar trebui să includă informații privind investigațiile în curs. Delegațiile Uniunii pot contribui la diseminarea informațiilor cu privire la prezentul regulament și la înlesnirea transmiterii de informații privind riscurile legate de munca forțată de către părțile interesate relevante. Cooperarea internațională poate include, de asemenea, dezvoltarea de inițiative de cooperare și măsuri de însoțire pentru a sprijini părțile interesate relevante în eforturile lor de a elimina munca forțată din lanțurile de aprovizionare globale, precum și crearea unor medii propice în țările terțe pentru promovarea și protejarea drepturilor omului.*

■

- (38) Orice persoană fizică sau juridică sau orice asociație fără personalitate juridică ar trebui să aibă posibilitatea de a transmite informații autorităților competente atunci când consideră că sunt introduse și puse la dispoziție pe piața Uniunii produse realizate utilizând muncă forțată și ar trebui să fie informată cu privire la rezultatul evaluării informațiilor pe care le-a transmis. *Transmiterea de informații cu privire la presupusele încălcări ar trebui să se realizeze prin intermediul unui punct unic de transmitere a informațiilor creat de Comisie și disponibil pe portalul unic privind munca forțată. Pentru a înlesni folosirea în vederea transmiterii informațiilor și standardizării informațiilor furnizate, Comisia ar trebui să emită îndrumări privind folosirea punctului unic de transmitere a informațiilor și ar trebui să poată adopta acte de punere în aplicare pentru a specifica normele procedurale, modelele și detaliile în legătură cu transmiterile de informații. Transmitterile de informații care sunt în mod vădit incomplete, nefondate sau făcute cu rea-credință ar trebui să fie respinse. Ar trebui să fie adoptate măsuri adecvate pentru a asigura protecția oricărei persoane asociate cu transmiterea de informații sau cu informațiile cuprinse în aceasta, inclusiv împotriva represaliilor.*
- (39) *Avertizorii de integritate pot aduce noi informații în atenția autorităților competente pentru a le ajuta să detecteze încălcări ale prezentului regulament și a le permite acestora să ia măsuri. Pentru a se asigura existența unor proceduri corespunzătoare care să le permită avertizorilor de integritate să semnaleze autorităților competente cazuri concrete sau potențiale de încălcare a prezentului regulament și să le ofere avertizorilor protecție împotriva represaliilor, prezentul regulament ar trebui să prevadă că Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁵ se aplică raportării încălcărilor prezentului regulament și protecției persoanelor care raportează astfel de încălcări, în măsura în care acestea intră în domeniul de aplicare personal al directivei respective.*

¹⁵ *Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019, p. 17).*

- (40) *Pentru a spori securitatea juridică, aplicabilitatea Directivei (UE) 2019/1937 în temeiul prezentului regulament în ceea ce privește raportarea unor încălcări ale prezentului regulament și în ceea ce privește protecția persoanelor care raportează astfel de încălcări ar trebui să se reflecte în respectiva directivă. Prin urmare, anexa la Directiva (UE) 2019/1937 ar trebui să fie modificată în consecință. Statele membre sunt cele care trebuie să se asigure că, începând cu data aplicării prezentului regulament, modificarea respectivă este reflectată în măsurile de transpunere adoptate în conformitate cu directiva menționată. Cu toate acestea, adoptarea de măsuri naționale de transpunere nu este o condiție pentru aplicabilitatea respectivei directive în ceea ce privește raportarea unor încălcări ale prezentului regulament sau în ceea ce privește protecția persoanelor care efectuează astfel de raportări.*
- (41) *Pentru a înlesni accesul la informațiile relevante privind prezentul regulament, Comisia ar trebui să creeze un portal web unic la nivelul Uniunii, care să fie pus la dispoziția publicului în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.*

- (42) Atunci când identifică posibile încălcări ale interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată, **Comisia sau** autoritățile competente ar trebui să urmeze o abordare bazată pe riscuri și să evalueze toate informațiile de care dispun. ***Pentru a pune în aplicare abordarea bazată pe riscuri în stabilirea priorităților în cadrul investigațiilor lor, Comisia și autoritățile competente ar trebui să ia în considerare ponderea în produsul final a părții din produs despre care se suspectează că a fost realizată utilizând muncă forțată, cantitatea și volumul produselor în cauză, precum și amploarea și gravitatea muncii forțate suspectate, inclusiv dacă ar putea fi suspectată existența unui caz de muncă forțată impusă de autoritățile de stat. Comisia și autoritățile competente ar trebui, de asemenea, să țină seama de dimensiunea și resursele economice ale operatorilor economici și de complexitatea lanțului de aprovizionare și să se concentreze, în măsura posibilului, asupra operatorilor economici și, după caz, asupra furnizorilor de produse care sunt mai apropiați de riscul de muncă forțată și care au cea mai mare pârghie pentru a preveni, a atenua și a elimina utilizarea muncii forțate.***

(43) *Înainte de a demara o investigație, autoritatea competentă principală ar trebui să poată solicita informații de la operatorii economici în curs de evaluare și de la alte părți interesate relevante, inclusiv de la persoanele sau asociațiile care au transmis informații relevante autorităților competente. Autoritatea competentă principală ar trebui să poată decide să nu solicite informații suplimentare de la operatorii economici în cazul în care consideră că acest lucru ar putea duce la o încercare a operatorilor economici respectivi de a ascunde o situație de muncă forțată și, prin urmare, de a pune în pericol investigația.* Autoritatea competentă **principală** ar trebui să demareze o investigație în cazul în care, pe baza evaluării tuturor informațiilor disponibile *sau pe baza oricăror alte date disponibile, în cazul în care nu a fost posibilă colectarea de informații și probe în timpul fazei preliminare a investigației*, autoritatea stabilește că există o suspiciune motivată că a existat o încălcare a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată.

I

(44) Pentru a crește eficacitatea interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată, autoritățile competente ar trebui să acorde operatorilor economici un termen rezonabil pentru a identifica, a atenua, a preveni și a elimina riscul de muncă forțată, **ținând seama, printre altele, de complexitatea procedurii și de numărul de părți interesate implicate.**

- (45) Înainte de a iniția o investigație, autoritatea competentă principală ar trebui să le solicite operatorilor economici care fac obiectul evaluării informații cu privire la acțiunile întreprinse pentru a atenua, a preveni, a elimina riscurile de muncă forțată **sau a remedia cazurile de muncă forțată** în cadrul operațiunilor și al lanțurilor lor **de aprovizionare** în ceea ce privește produsele care fac obiectul evaluării. Îndeplinirea obligației de diligență necesară în ceea ce privește munca forțată ar trebui să contribuie la reducerea riscului ca operatorul economic să recurgă la munca forțată în cadrul operațiunilor și al lanțurilor sale **de aprovizionare**. Îndeplinirea în mod adecvat a obligației de diligență necesară în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și cu standardele internaționale poate contribui la **identificarea și abordarea** muncii forțate din lanțul **de aprovizionare**. Acest lucru înseamnă că nu ar trebui să fie inițiată nicio investigație în cazul în care autoritatea competentă principală consideră că nu există nicio suspiciune motivată cu privire la o încălcare a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată **sau că motivele care au stat la baza unei suspiciuni motivate au fost eliminate**, de exemplu, dar fără a se limita la acestea, ca urmare a legislației, orientărilor sau recomandărilor aplicabile sau a altor măsuri de diligență necesară în legătură cu munca forțată într-un mod care să atenueze, să prevină și să elimine riscul de muncă forțată.
- (46) Atunci când solicită informații în cursul investigației, autoritatea competentă principală ar trebui să acorde prioritate, în măsura în care acest lucru este posibil și asigurând desfășurarea eficace a investigației, operatorilor economici care fac obiectul investigației și care sunt implicați în etapele lanțului **de aprovizionare** cât mai aproape de locul în care este probabil să apară riscul de muncă forțată și ar trebui să țină seama de dimensiunea și de resursele economice ale operatorilor economici, de cantitatea de produse vizate, precum și de amploarea muncii forțate suspectate.

- (47) Autorităților competente principale ar trebui să le revină sarcina de a stabili dacă s-a recurs la munca forțată în vreuna dintre etapele de producție, fabricare, recoltare sau extracție a unui produs introdus sau pus la dispoziție pe piață sau destinat exportului, inclusiv în cursul activităților de prelucrare sau procesare asociate produsului, pe baza tuturor informațiilor și dovezilor colectate în cursul investigației, inclusiv în etapa preliminară a acesteia. Pentru a se asigura dreptul operatorilor economici la un proces echitabil, aceștia ar trebui să aibă posibilitatea de a prezenta informații în apărarea lor autorităților competente *pe tot parcursul investigației. În cazul în care, ca răspuns la o cerere de informații din partea unei autorități competente principale, un operator economic sau o autoritate publică refuză sau omite, fără o justificare valabilă, să prezinte informațiile solicitate, prezintă informații incomplete sau incorecte cu scopul de a bloca investigația, prezintă informații înșelătoare sau împiedică în alt mod investigația, inclusiv atunci când este identificat un risc de muncă forțată impus de autoritățile de stat, autoritatea competentă principală ar trebui să poată stabili că interdicția privind produsele realizate utilizând muncă forțată a fost încălcată pe baza oricăror alte informații relevante și verificabile colectate în timpul fazei preliminare a investigației sau în timpul investigației. Autoritatea competentă principală ar trebui, de asemenea, să țină seama de factorii respectivi atunci când reexaminează o decizie luată pe această bază.*

(48) ***În cazul în care autoritatea competentă principală stabilește*** că operatorii economici au încălcat interdicția privind produsele realizate utilizând muncă forțată, aceasta ar trebui să interzică fără întârziere introducerea și punerea la dispoziție a unor astfel de produse pe piața Uniunii și exportul lor din Uniune și să solicite operatorilor economici care au făcut obiectul investigației să retragă de pe piața Uniunii produsele ■ ***în cauză*** puse deja la dispoziție și ***să doneze produsele perisabile în scopuri caritabile sau de interes public. În cazul produselor neperisabile, operatorii economici ar trebui să recicleze astfel de produse, iar dacă acest lucru nu este posibil, ar trebui să dispună*** distrugerea, scoaterea din uz sau eliminarea lor în alt mod în conformitate cu dreptul intern care este conform cu dreptul Uniunii, inclusiv cu dreptul Uniunii privind gestionarea deșeurilor. ***Cu toate acestea, ar trebui să se acorde o atenție deosebită prevenirii perturbărilor lanțurilor de aprovizionare de importanță strategică sau critică pentru Uniune și, în acest sens, ar trebui să se acorde o atenție deosebită produselor a căror eliminare ar modifica buna funcționare a pieței interne și a unor astfel de lanțuri de aprovizionare. În aceste cazuri, prin derogare de la obligația de a impune un ordin de eliminare a produsului în cauză, autoritatea competentă principală ar trebui, după caz, să poată dispune ca produsul în cauză să fie retras pentru o perioadă determinată, pe cheltuiala operatorilor economici. Atunci când evaluează importanța strategică sau critică a unui produs pentru Uniune, autoritatea competentă principală ar trebui, în special, să țină seama de lista sectoarelor stabilită în Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶ și în Recomandarea (UE) 2023/2113 a Comisiei¹⁷, precum și de produsele enumerate în Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁸. Atunci când evaluează dacă o derogare de la obligația de a impune un ordin de eliminare este adecvată, autoritatea competentă principală ar trebui să țină seama de***

¹⁶ Regulamentul (UE) 2024/1735 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de tehnologii „zero net” și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 (JO L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

¹⁷ ***Recomandarea (UE) 2023/2113 a Comisiei din 3 octombrie 2023 privind domeniile tehnologice critice pentru securitatea economică a UE în vederea unei evaluări suplimentare a riscurilor împreună cu statele membre (JO L, 2023/2113, 11.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2023/2113/oj>).***

¹⁸ Regulamentul (UE) 2024/1252 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020 (JO L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

probabilitatea ca operatorii economici în cauză să respecte condițiile de reexaminare a deciziei de constatare a unei încălcări a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată în perioada definită de autoritatea competentă principală. Perioada stabilită de autoritatea competentă principală ar permite operatorilor economici în cauză să demonstreze că au eliminat munca forțată în ceea ce privește produsul în cauză, prin încetarea acesteia în cadrul lanțului lor de aprovizionare. Schimbarea lanțului de aprovizionare, în sensul de a colabora cu alți furnizori, nu poate fi considerată o modalitate de a elimina munca forțată în ceea ce privește produsul vizat de decizia respectivă, deoarece ar duce la un produs diferit. În cazul în care operatorii economici în cauză prezintă dovezi prin care demonstrează că au eliminat munca forțată privind produsul în cauză, autoritatea competentă principală ar trebui să își reexamineze decizia de interzicere a introducerii și a punerii la dispoziție a unor astfel de produse pe piața Uniunii, cu consecința retragerii acesteia și, prin urmare, ar trebui să renunțe la retragerea produselor în cauză. În cazul în care operatorii economici în cauză nu prezintă astfel de dovezi, aceștia ar trebui să respecte ordinul de eliminare a produselor în cauză după expirarea perioadei prevăzute în decizia de interzicere a introducerii și a punerii la dispoziție a unor astfel de produse pe piața Uniunii, care cuprinde ordinul de a reține produsele pentru o perioadă determinată.

- (49) Într-o decizie de constatare a unei încălcări a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată, autoritatea competentă **principală** ar trebui să precizeze constatările investigației și informațiile care stau la baza constatărilor și să stabilească un termen rezonabil în care operatorii economici ar trebui să se conformeze deciziei respective, precum și informații care să identifice produsul vizat de decizie. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte actele de punere în aplicare necesare pentru a preciza detalii privind informațiile care trebuie să fie incluse în astfel de decizii. **Deciziile autorității competente principale ar trebui să fie puse la dispoziția publicului.**
- (50) La stabilirea unui termen rezonabil pentru a se conforma ordinelor prevăzute într-o decizie de constatare a unei încălcări a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată, autoritatea competentă **principală** ar trebui să țină seama de dimensiunea și de resursele economice ale operatorilor economici în cauză.
- (51) Pentru a se asigura respectarea lor efectivă, deciziile luate de o autoritate competentă principală dintr-un stat membru ar trebui să fie recunoscute și puse în aplicare de către autoritățile competente din celelalte state membre în ceea ce privește produsele cu aceleași elemente de identificare din același lanț de aprovizionare pentru care s-a constatat munca forțată.
- (52) Operatorii economici ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita o reexaminare a deciziilor autorităților competente principale în temeiul prezentului regulament, după ce au furnizat noi informații substanțiale **care demonstrează că produsele introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau care urmează să fie exportate de pe piața Uniunii respectă interdicția privind produsele realizate utilizând muncă forțată.** Autoritatea competentă **principală** ar trebui să își retragă decizia cu efecte **pentru viitor** în cazul în care **operatorii economici demonstrează că s-au conformat deciziei respective și au eliminat munca forțată din operațiunile lor sau din lanțurile lor de aprovizionare în ceea ce privește produsele în cauză. Deciziile autorităților competente principale în temeiul prezentului regulament ar trebui să facă obiectul unui control jurisdicțional în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii și cu dreptul intern aplicabil.**

- (53) În cazul în care operatorii economici nu respectă decizia **autorității** competente **principale** până la expirarea termenului stabilit, autoritățile competente ar trebui să se asigure că se interzice introducerea sau punerea la dispoziție pe piața Uniunii sau exportul produselor în cauză sau că acestea sunt retrase de pe piața Uniunii și că orice produse perisabile rămase în stocul operatorilor economici relevanți sunt **donate în scopuri caritabile sau de interes public. Autoritățile competente ar trebui să se asigure că produsele neperisabile sunt reciclate sau, dacă acest lucru nu este posibil, că acestea sunt distruse**, scoase din uz sau eliminate în alt mod, în conformitate cu dreptul intern care este conform cu dreptul Uniunii, inclusiv cu dreptul Uniunii privind gestionarea deșeurilor **și proiectarea ecologică a produselor sustenabile**, pe cheltuiala operatorilor economici. **Atunci când este posibil, autoritățile competente ar trebui să se asigure că metoda de eliminare sau de distrugere aleasă dintre toate opțiunile disponibile are cel mai mic impact posibil asupra mediului. Autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să fie responsabile de asigurarea respectării deciziilor pe teritoriul lor, inclusiv a deciziilor adoptate de Comisie. După comunicarea unei decizii prin intermediul ICSMS, toate autoritățile competente vizate de decizia respectivă ar trebui să ia măsurile relevante prevăzute în prezentul regulament de asigurare a respectării legii.**

(54) *Efectul asupra stării de bine a animalelor ar trebui să fie luat în considerare atunci când se pune în aplicare interdicția de a introduce și a pune la dispoziție pe piață sau de a exporta produse realizate utilizând muncă forțată, pentru a scuti animalele în cauză de orice durere, stres sau suferință evitabilă. În plus, prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dreptului Uniunii privind starea de bine a animalelor, cum ar fi Regulamentele (CE) nr. 1/2005¹⁹ și (CE) nr. 1099/2009²⁰ ale Consiliului.*

(55) Deciziile autorităților competente *principale* de constatare a unei încălcări a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată ar trebui să fie comunicate autorităților vamale, care ar trebui să urmărească identificarea produsului în cauză dintre produsele declarate pentru punere în liberă circulație sau pentru export. Autoritățile competente *ale statelor membre* sau Comisia ar trebui să fie responsabile pentru asigurarea respectării generale a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată pe piața Uniunii, precum și produsele care intră sau ies de pe piața respectivă. Întrucât munca forțată face parte din procesul de fabricare și nu lasă nicio urmă pe produs, iar Regulamentul (UE) 2019/1020 vizează numai produsele fabricate, iar domeniul său de aplicare este limitat la punerea în liberă circulație, autoritățile vamale nu ar fi în măsură să acționeze în mod autonom în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1020 pentru aplicarea și asigurarea respectării interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată. Organizarea specifică a controalelor din fiecare stat membru nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²¹ și dispozițiilor sale generale privind competențele de control și de supraveghere ale autorităților vamale.

¹⁹ *Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97 (JO L 3, 5.1.2005, p. 1).*

²⁰ *Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii (JO L 303, 18.11.2009, p. 1).*

²¹ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

- (56) Informațiile **prezentate sau** puse în prezent la dispoziția autorităților vamale de către operatorii economici includ doar informații generale privind produsele, dar nu cuprind informații privind fabricantul sau producătorul și furnizorii de produse și nici informații specifice privind produsele. Pentru ca autoritățile vamale să poată identifica produsele ce intră sau ies de pe piața Uniunii care încalcă prezentul regulament și care, în consecință, ar trebui să fie reținute la frontierele externe ale Uniunii, operatorii economici ar trebui să prezinte autorităților vamale informații care să permită identificarea produselor la care se referă o decizie a autorității competente **principale**. Printre informațiile respective ar trebui să se numere cele referitoare la fabricant sau producător și furnizorii produsului, precum și orice alte informații privind produsul propriu-zis. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate de identificarea produselor pentru care ar trebui să fie furnizate astfel de informații, utilizând, printre altele, baza de date creată în temeiul prezentului regulament, precum și informațiile și deciziile autorităților competente **principale** care sunt codificate în ICSMS. În plus, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte actele de punere în aplicare necesare pentru a preciza detalii privind informațiile care trebuie să fie **prezentate sau** puse la dispoziția autorităților vamale de către operatorii economici. Astfel de informații ar trebui să includă descrierea, denumirea sau marca produsului, cerințele specifice în temeiul dreptului Uniunii pentru identificarea produsului, cum ar fi tipul, numărul de referință, modelul, lotul sau numărul de serie aplicat pe produs sau furnizat pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul ori identificatorul unic al pașaportului digital al produsului, precum și detalii privind fabricantul sau producătorul și furnizorii produsului, inclusiv, pentru fiecare dintre aceștia, numele, denumirea comercială sau marca înregistrată a acestora, datele lor de contact, numărul unic de identificare în țara în care sunt stabiliți și, dacă este cazul, numărul lor de înregistrare și identificare a operatorilor economici.

Reexaminarea Codului vamal al Uniunii va lua în considerare introducerea în legislația vamală a informațiilor care trebuie să fie **prezentate sau** puse la dispoziția autorităților vamale de către operatorii economici, pentru a asigura respectarea prezentului regulament și, în sens mai larg, pentru a spori gradul de transparență a lanțului de aprovizionare.

Comisia ar trebui să emită îndrumări și să ofere sprijin operatorilor economici, în special IMM-urilor, cu privire la modul de colectare a informațiilor necesare.

- (57) Autoritățile vamale care identifică un produs care poate face obiectul unei decizii comunicate de autoritatea competentă **principală** prin care se stabilește o încălcare a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată ar trebui să suspende punerea în liberă circulație a produsului respectiv și să notifice imediat acest lucru autorităților competente. Autoritățile competente ar trebui să ajungă la o concluzie într-un termen rezonabil cu privire la cazul care le-a fost notificat de către autoritățile vamale, fie confirmând, fie infirmând faptul că produsul în cauză face obiectul unei decizii. Dacă este necesar **și justificat în mod corespunzător**, autoritățile competente ar trebui să fie autorizate să solicite menținerea suspendării punerii în liberă circulație a produsului în cauză, **ținând seama de daunele potențiale pentru operatorul economic**. În absența unei concluzii din partea autorităților competente în termenul specificat, autoritățile vamale ar trebui să acorde punerea în liberă circulație a produselor dacă sunt îndeplinite toate celelalte cerințe și formalități aplicabile. În general, nici punerea în liberă circulație, nici exportul unui produs nu ar trebui considerate ca fiind o dovadă a conformității cu dreptul Uniunii, deoarece o astfel de punere în liberă circulație nu include neapărat o evaluare completă a acestei conformități.

- (58) În cazul în care autoritățile competente concluzionează că un produs face obiectul unei decizii de constatare a unei încălcări a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată, acestea ar trebui să informeze imediat autoritățile vamale, care ar trebui să refuze punerea sa în liberă circulație sau exportul. *Autoritățile vamale ar trebui să poată, în cazul în care o autoritate competentă solicită acest lucru și în numele și sub responsabilitatea autorității competente respective, să confişte produsul respectiv și să îl pună la dispoziția și sub autoritatea autorității competente respective. În astfel de cazuri, autoritatea competentă relevantă ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că produsul în cauză este eliminat în mod corespunzător, inclusiv prin donarea acestuia în scopuri caritabile sau de interes public, reciclarea sau eliminarea sa în alt mod în conformitate cu dreptul intern, care este conform cu dreptul Uniunii, pe cheltuiala operatorului economic relevant.*
- (59) *Autoritatea competentă principală ar trebui să ia în considerare în mod corespunzător riscul de dezangajare a operatorilor economici care fie au legătură cu produsele sau regiunile din baza de date, fie și-au retras produsul de pe piața Uniunii, ca și consecințele asupra lucrătorilor afectați. Prin urmare, autoritatea competentă principală ar trebui, dacă este cazul, să sprijine operatorii economici în adoptarea și punerea în aplicare a unor măsuri adecvate și eficace pentru a elimina munca forțată. O dezangajare responsabilă presupune respectarea convențiilor colective și elaborarea unor măsuri de escaladare.*

- (60) Condițiile aplicabile produselor pe durata suspendării punerii lor în liberă circulație sau a exportului, inclusiv depozitarea sau distrugerea și eliminarea lor în cazul unui refuz de punere în liberă circulație a unor astfel de produse, ar trebui să fie stabilite de autoritățile vamale, după caz, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013. În cazul în care produsele care intră pe piața Uniunii necesită o prelucrare suplimentară, acestea trebuie să fie plasate sub regimul vamal adecvat care permite o astfel de prelucrare în conformitate cu articolele 220, 254, 256, 257 și 258 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
- (61) În cazul în care, în scopul punerii în aplicare a interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată, este necesar să se prelucereze date cu caracter personal în temeiul prezentului regulament, o astfel de prelucrare ar trebui să se realizeze în conformitate cu dreptul Uniunii în materie de protecție a datelor cu caracter personal. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în scopul aplicării interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată este reglementată de Regulamentele (UE) 2016/679²² și (UE) 2018/1725²³ ale Parlamentului European și ale Consiliului.

²² Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

²³ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

- (62) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei ***cu privire la normele de procedură și detaliile privind modalitățile de utilizare a ICSMS; normele procedurale, modelele și detaliile pentru transmiterea de informații privind presupusele încălcări ale interdicției de a introduce sau de a pune la dispoziție pe piața Uniunii a produselor realizate utilizând muncă forțată sau de a le exporta; deciziile adoptate de Comisie prin care se stabilește că interdicția privind introducerea sau punerea la dispoziție pe piața Uniunii a produselor realizate utilizând muncă forțată sau exportul acestora a fost încălcată; retragerea deciziilor respective; detaliile privind conținutul deciziilor respective și al deciziilor echivalente adoptate de autoritățile competente principale; și modalitățile și detaliile pentru furnizarea sau punerea la dispoziția autorităților vamale a anumitor informații privind anumite produse sau grupe de produse.*** Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴.

²⁴ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (63) ***Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când, în cazuri justificate în mod corespunzător legate de retragerea deciziilor prin care se stabilește că a fost încălcată interdicția de a introduce sau de a pune la dispoziție sau de a exporta produse realizate utilizând muncă forțată, acestea sunt necesare din motive imperioase de urgență.***
- (64) În vederea completării sau a modificării anumitor elemente neesențiale ale prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui delegată Comisiei. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare²⁵. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (65) Pentru a se asigura că autoritățile vamale ***sunt în măsură să acționeze în mod eficace, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește precizarea*** informațiilor suplimentare de identificare a produsului ■ ***vizat pe care operatorii economici ar trebui să le pună la dispoziție sau să le furnizeze autorităților vamale*** în ceea ce privește produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii. ***Aceste informații ar trebui să fie informații de identificare a produsului vizat, informații privind fabricantul sau producătorul și informații despre furnizorii produsului.*** Autoritățile vamale trebuie să aibă posibilitatea de a obține rapid informații cu privire la anumite produse, identificate în deciziile autorităților competente principale, pentru a întreprinde acțiuni și măsuri în mod eficient și rapid. În astfel de cazuri, actele delegate ar trebui să fie adoptate printr-o procedură de urgență.
- (66) ***Statele membre ar trebui să confere autorităților lor competente competența de a impune și de a pune în aplicare sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare în cazurile în care operatorul economic nu a respectat o decizie de interzicere a***

²⁵ JO L 123, 12.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

introducerii pe piață a produselor realizate utilizând muncă forțată. Normele privind sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării unei decizii ar trebui să fie stabilite de statele membre, ținând seama în mod corespunzător de elemente precum gravitatea și durata încălcării, încălcările anterioare comise de operatorul economic, gradul de cooperare cu autoritățile competente și orice alt factor atenuant sau agravant aplicabil circumstanțelor cazului respectiv. Comisia ar trebui să publice îndrumări pentru statele membre cu privire la metoda de calculare a sancțiunilor financiare și la pragurile aplicabile, iar rețeaua Uniunii împotriva produselor realizate utilizând muncă forțată ar trebui să promoveze cele mai bune practici în aplicarea unor astfel de sancțiuni.

- (67) *Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a punerii în aplicare și a asigurării respectării prezentului regulament și să prezinte un raport cu privire la aceasta Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European. Raportul ar trebui să evalueze contribuția prezentului regulament la eliminarea de pe piața Uniunii a produselor realizate utilizând muncă forțată și la combaterea muncii forțate, precum și la cooperarea dintre autoritățile competente și la cooperarea internațională în vederea eliminării muncii forțate. Raportul ar trebui să evalueze, de asemenea, impactul prezentului regulament asupra întreprinderilor, în special asupra IMM-urilor, și asupra victimelor, precum și costurile și beneficiile globale ale interdicției privind produsele realizate utilizând muncă forțată. Raportul ar trebui să evalueze în continuare alinierea prezentului regulament la alte acte relevante din dreptul Uniunii.*

(68) *Prezentul regulament respectă dreptul la bună administrare, consacrat la articolul 41 din Cartă, care include, printre altele, dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să o afecteze. În acest sens, autoritatea competentă principală care efectuează investigația ar trebui să îi informeze pe operatorii economici în cauză cu privire la deschiderea investigației și la posibilele consecințe ale acesteia. Pentru a se asigura dreptul operatorilor economici la un proces echitabil, aceștia ar trebui să aibă posibilitatea de a prezenta informații în apărarea lor, la cerere, autorităților competente, pe parcursul investigației. Operatorii economici ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita autorității competente principale să reexamineze decizia care îi afectează, prezentând noi informații materiale. Deciziile adoptate de autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să facă obiectul controlului judiciar prevăzut în dreptul intern aplicabil. Deciziile adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament fac obiectul controlului Curții de Justiție a Uniunii Europene în conformitate cu articolul 263 din TFUE.*

- (69) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume interdicția ca operatorii economici să introducă și să pună la dispoziție pe piața Uniunii sau să exporte de pe piața Uniunii produse realizate utilizând muncă forțată, ***în scopul îmbunătățirii funcționării pieței interne, contribuind în același timp la combaterea muncii forțate***, nu pot fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (70) Pentru a se permite aplicarea cu promptitudine a măsurilor prevăzute în prezentul regulament, acesta ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I
Dispoziții generale

Articolul 1

Obiectul, obiectivul și domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește norme care interzic operatorilor economici să introducă și să pună la dispoziție pe piața Uniunii sau să exporte de pe piața Uniunii produse realizate utilizând muncă forțată, ***în scopul îmbunătățirii funcționării pieței interne, contribuind în același timp la combaterea muncii forțate.***
- (2) Prezentul regulament nu reglementează retragerea produselor care au ajuns la utilizatorii finali de pe piața Uniunii.
- (3) ***Prezentul regulament nu creează obligații suplimentare de diligență necesară pentru operatorii economici, altele decât cele deja prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern.***

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „muncă forțată” înseamnă muncă forțată sau obligatorie în sensul definiției de la articolul 2 din Convenția OIM nr. 29 **■** , ***inclusiv munca forțată a copiilor;***

2. „muncă forțată impusă de autoritățile de stat” înseamnă utilizarea muncii forțate, astfel cum este descrisă la articolul 1 din Convenția OIM nr. 105;
3. „diligență necesară în ceea ce privește munca forțată” înseamnă eforturile depuse de operatorii economici pentru a pune în aplicare cerințe obligatorii, orientări voluntare, recomandări sau practici pentru a identifica, a preveni, a atenua sau a elimina utilizarea muncii forțate în ceea ce privește produsele care urmează să fie **introduse sau** puse la dispoziție pe piața Uniunii sau care urmează să fie exportate;
4. „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare, pe piața Uniunii, în cursul unei activități comerciale, în schimbul unei plăți sau gratuit ■ ;
5. „introducere pe piață” înseamnă punere la dispoziție pentru prima oară a unui produs pe piața Uniunii;
6. „produs” înseamnă orice articol care poate fi evaluat în bani și care poate face, ca atare, obiectul unor tranzacții comerciale, indiferent dacă este extras, recoltat, produs sau fabricat;
7. „produs realizat utilizând muncă forțată” înseamnă un produs pentru care munca forțată a fost utilizată integral sau parțial în orice etapă a extracției, recoltării, producției sau fabricării sale, inclusiv în cursul activităților de prelucrare sau procesare asociate unui produs în orice etapă a lanțului său de aprovizionare;

8. ***„lanț de aprovizionare” înseamnă sistemul de activități, procese și actori implicați în toate etapele anterioare punerii la dispoziție pe piață a unui produs, și anume extracția, recoltarea, producția și fabricarea unui produs, integral sau parțial, inclusiv în cursul activităților de prelucrare sau procesare asociate produsului în oricare din etapele respective;***
9. „operator economic” înseamnă orice persoană fizică sau juridică sau orice asociație de persoane care introduce sau pune la dispoziție produse pe piața Uniunii sau care exportă produse;
10. „fabricant” înseamnă ***orice persoană fizică sau juridică care fabrică un produs sau care comandă proiectarea sau fabricarea unui produs și care comercializează produsul respectiv sub numele sau marca comercială proprie;***
11. „producător” înseamnă producătorul de produse agricole astfel cum sunt menționate la articolul 38 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, sau producătorul de materii prime;
12. „furnizor de produse” înseamnă orice persoană fizică sau juridică sau orice asociație de persoane din lanțul de aprovizionare care extrage, recoltează, produce sau fabrică un produs integral sau parțial sau care intervine în cursul activităților de prelucrare sau procesare asociate unui produs în orice etapă a lanțului său de aprovizionare, în calitate de fabricant sau în orice altă calitate;

13. **„utilizator final”** înseamnă orice persoană fizică sau juridică care are reședința sau este stabilită în Uniune, care a primit un produs fie în calitate de consumator în afara oricărei activități comerciale, de afaceri, meșteșugărești sau profesionale, fie în calitate de utilizator final profesional în cursul activităților sale industriale sau profesionale;
14. „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică sau orice asociație de persoane stabilită în Uniune care introduce pe piața Uniunii un produs dintr-o țară terță;
15. „exportator” înseamnă un exportator în sensul definiției de la articolul 1 punctul 19 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei²⁶;
16. „suspiciune motivată” înseamnă un **indiciu rezonabil**, bazat pe informații obiective, **concrete** și verificabile, care permite Comisiei sau autorităților competente să suspecteze că un produs a fost probabil realizat utilizând muncă forțată;
17. **„autoritate competentă principală”** înseamnă **autoritatea responsabilă, în temeiul articolului 15, de evaluarea transmițerilor de informații, de desfășurarea investigațiilor și de luarea deciziilor, și anume o autoritate competentă a unui stat membru sau Comisia;**
18. „autorități vamale” înseamnă autorități vamale în sensul definiției de la articolul 5 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;

²⁶ Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 1).

19. „produse care intră pe piața Uniunii” înseamnă produsele din țări terțe destinate introducerii pe piața Uniunii sau destinate uzului sau consumului privat pe teritoriul vamal al Uniunii și *plasării* sub regimul vamal de „punere în liberă circulație”;
20. „produse care ies de pe piața Uniunii” înseamnă produsele *care urmează să fie plasate* sub regimul vamal „export”;
21. „punere în liberă circulație” înseamnă procedura prevăzută la articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
22. „export” înseamnă procedura prevăzută la articolul 269 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

Articolul 3

Interdicția privind produsele realizate utilizând muncă forțată

Operatorii economici nu pot introduce sau pune la dispoziție pe piața Uniunii produse realizate utilizând muncă forțată și nu pot exporta astfel de produse.

Articolul 4

Vânzarea la distanță

Produsele oferite spre vânzare online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță sunt considerate ca fiind puse la dispoziție pe piață în cazul în care oferta este destinată utilizatorilor finali din Uniune. O ofertă de vânzare este considerată a fi destinată utilizatorilor finali din Uniune dacă operatorul economic relevant își direcționează activitățile, prin orice mijloace, către un stat membru.

Articolul 5

Autorități competente

- (1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă sau autoritățile competente care să fie responsabile cu îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezentul regulament. Autoritățile competente ale statelor membre **și Comisia lucrează în strânsă cooperare și** au responsabilitatea de a garanta punerea în aplicare efectivă și uniformă a prezentului regulament pe întregul teritoriu al Uniunii.

- (2) În cazul în care un stat membru a desemnat mai multe autorități competente, acesta delimitează în mod clar sarcinile acestora și instituie mecanisme de comunicare și coordonare care să le permită autorităților respective să colaboreze îndeaproape și să își exercite atribuțiile în mod eficace.
- (3) Până la ... **/12** luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament/, statele membre furnizează Comisiei și celorlalte state membre, prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 7 alineatul (1), următoarele informații:
- (a) denumirile, adresele și datele de contact ale autorității sau autorităților competente; și
 - (b) domeniile de competență ale autorității sau autorităților competente.
- Statele membre actualizează periodic informațiile prevăzute la literele (a) și (b).
- (4) Comisia pune lista autorităților competente la dispoziția publicului pe **portalul unic privind munca forțată** menționat la articolul 12 și actualizează periodic lista respectivă, pe baza informațiilor actualizate primite de la statele membre.
- (5) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente își exercită competențele în mod imparțial, transparent și cu respectarea corespunzătoare a obligațiilor privind secretul profesional. Statele membre se asigură că autoritățile lor competente dispun de competențele, **cunoștințele de specialitate** și resursele necesare pentru a efectua investigațiile, inclusiv suficiente resurse bugetare ■ .

- (6) *Statele membre se asigură că autoritățile lor competente se coordonează îndeaproape și fac schimb de informații cu autoritățile naționale relevante, cum ar fi autoritățile naționale de inspecție a muncii și autoritățile judiciare și de aplicare a legii, inclusiv cu autoritățile responsabile pentru combaterea traficului de persoane, precum și cu autoritățile desemnate de statele membre în temeiul Directivei (UE) 2019/1937.*
- (7) Statele membre conferă autorităților lor competente competența de a aplica sancțiuni în conformitate cu articolul 37, *fie direct, în cooperare cu alte autorități, fie prin sesizarea autorităților judiciare competente.*

Capitolul II

Guvernanța

Articolul 6

Rețeaua Uniunii împotriva produselor realizate utilizând muncă forțată

- (1) Se înființează o rețea a Uniunii împotriva produselor realizate utilizând muncă forțată (denumită în continuare „rețeaua”).
- (2) Rețeaua servește drept platformă pentru coordonarea și cooperarea structurată între autoritățile competente ale statelor membre și Comisie și pentru raționalizarea practicilor de asigurare a respectării prezentului regulament în cadrul Uniunii, sporind astfel eficiența și coerența asigurării respectării acestuia.

- (3) Rețeaua este compusă din reprezentanți ai fiecărui stat membru, din reprezentanți ai Comisiei și, după caz, din **reprezentanți** ai autorităților vamale.
- (4) **Comisia coordonează activitatea rețelei. Reuniunile rețelei sunt prezidate de un reprezentant al Comisiei.**
- (5) **Secretariatul rețelei este pus la dispoziție de Comisie. Secretariatul organizează reuniunile rețelei și îi furnizează sprijinul tehnic și logistic.**
- (6) **Membrii rețelei participă activ pentru a asigura o coordonare și o cooperare eficiente și contribuie la punerea în aplicare uniformă a prezentului regulament.**
- (7) Rețeaua are următoarele sarcini:
- (a) facilitează identificarea priorităților comune **de asigurare a respectării legii pentru a atinge obiectivele prezentului regulament, astfel cum sunt prevăzute la articolul 1;**
 - (b) **facilitează coordonarea investigațiilor;**
 - (c) **urmărește asigurarea respectării deciziilor menționate la articolul 20;**
 - (d) **la cererea Comisiei, contribuie la elaborarea orientărilor menționate la articolul 11;**
 - (e) **facilitează și coordonează colectarea și schimbul de informații, de cunoștințe de specialitate și de bune practici în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentului regulament;**

- (f) contribuie la abordări și practici administrative uniforme bazate pe riscuri pentru punerea în aplicare a prezentului regulament;*
- (g) promovează cele mai bune practici în aplicarea sancțiunilor prevăzute la articolul 37;*
- (h) cooperează, după caz, cu serviciile relevante ale Comisiei, cu organele, oficiile și agențiile Uniunii și cu autoritățile statelor membre pentru punerea în aplicare a prezentului regulament;*
- (i) promovează cooperarea, schimburile de personal și programele de vizite între autoritățile competente și autoritățile vamale, precum și între autoritățile competente respective și autoritățile competente ale țărilor terțe și organizațiile internaționale;*
- (j) facilitează organizarea de activități de formare și de consolidare a capacităților privind punerea în aplicare a prezentului regulament pentru Comisie și delegațiile Uniunii în țările terțe și pentru autoritățile competente, autoritățile vamale și alte autorități relevante ale statelor membre;*
- (k) la cererea Comisiei, oferă acesteia asistență cu privire la elaborarea unei abordări coordonate pentru colaborarea și cooperarea cu țările terțe în temeiul articolului 13;*
- (l) monitorizează situațiile de utilizare sistemică a muncii forțate;*

- (m) *contribuie la organizarea de campanii de informare și de sensibilizare cu privire la prezentul regulament;*
- (n) *promovează și facilitează colaborarea în vederea examinării posibilităților de utilizare a noilor tehnologii pentru asigurarea respectării prezentului regulament și pentru trasabilitatea produselor;*
- (o) *colectează date privind remedierea legată de decizii și evaluarea eficacității acestora.*
- (8) *Alte autorități relevante ale statelor membre pot participa ad-hoc la reuniunile rețelei. Rețeaua poate invita experți și părți interesate, inclusiv reprezentanți ai sindicatelor și ai altor organizații ale lucrătorilor, ai societății civile și ai organizațiilor drepturilor omului, ai organizațiilor de afaceri, ai organizațiilor internaționale, ai autorităților relevante ale țărilor terțe, ai Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, ai Autorității Europene a Muncii, ai serviciilor relevante ale Comisiei, ai delegațiilor Uniunii și ai organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii care dețin cunoștințe de specialitate în domeniile reglementate de prezentul regulament, să participe la reuniunile rețelei sau să furnizeze contribuții scrise.*
- (9) *Rețeaua se reunește la intervale regulate și, dacă este cazul, la cererea justificată în mod corespunzător a Comisiei sau a unui stat membru.*
- (10) *Comisia și statele membre se asigură că rețeaua dispune de resursele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (7), inclusiv de suficiente resurse bugetare.*

- (11) Rețeaua își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 7

Sistemele de informații și comunicare

- (1) În sensul capitolelor ***I, III, IV și V din prezentul regulament***, ***Comisia și*** autoritățile competente utilizează sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020 în conformitate cu actul de punere în aplicare menționat la alineatul (7) litera (a) din prezentul articol. Comisia, autoritățile competente și autoritățile vamale au acces la sistemul respectiv în sensul prezentului regulament.
- (2) Deciziile comunicate în temeiul articolului ***26 alineatul (3)*** se introduc în mediul relevant de gestionare a riscurilor vamale.
- (3) Comisia dezvoltă o interconectare pentru a permite comunicarea automatizată a deciziilor menționate la articolul ***26 alineatul (3)*** din sistemul de informații și comunicare menționat la alineatul (1) din prezentul articol către mediul menționat la alineatul (2) din prezentul articol. Interconectarea începe să funcționeze în termen de cel mult doi ani de la data adoptării actului de punere în aplicare menționat la alineatul (7) litera (b) din prezentul articol.

- (4) Schimbul de cereri și notificări între autoritățile competente și autoritățile vamale în temeiul **capitolului V secțiunea II**, precum și schimbul de mesaje care decurg din acestea se realizează prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la alineatul (1).
- (5) ***Se instituie o interconectare între sistemul de informații și comunicare menționat la alineatul (1) și mediul aferent ghișeului unic al UE pentru vămi în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/2399 în scopul realizării schimbului de cereri și notificări între autoritățile vamale și autoritățile competente în temeiul capitolului V secțiunea II din prezentul regulament. Se instituie interconectarea respectivă în termen de cel mult patru ani de la data adoptării actului de punere în aplicare menționat la alineatul (7) litera (a). Schimburile de cereri, notificări și mesaje care decurg din acestea menționate la alineatul (4) se realizează prin intermediul interconectării respective de îndată ce aceasta devine operațională.***
- (6) Comisia poate extrage din sistemul de supraveghere menționat la articolul 56 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, informații privind produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii referitoare la punerea în aplicare a prezentului regulament și le poate transmite către sistemul de informații și comunicare menționat la alineatul (1) din prezentul articol.

- (7) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a preciza normele procedurale și detaliile modalităților de punere în aplicare a prezentului articol, inclusiv:
- (a) funcționalitățile, elementele de date și prelucrarea datelor, precum și normele privind prelucrarea datelor cu caracter personal, confidențialitatea și controlul sistemului de informații și comunicare menționat la alineatul (1);
 - (b) funcționalitățile, elementele de date și prelucrarea datelor, precum și normele privind prelucrarea datelor cu caracter personal, confidențialitatea și controlul pentru interconectarea menționată la alineatul (3);
 - (c) datele care trebuie să fie transmise, precum și normele privind confidențialitatea și controlul acestora, în conformitate cu alineatul (6).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 8

Baza de date cu domeniile sau produsele care prezintă riscuri legate de muncă forțată

- (1) Comisia ***crează o bază de date, cu sprijinul*** experților externi, ***dacă este necesar. Baza de date respectivă*** furnizează ***informații*** orientative, neexhaustive, ***bazate pe dovezi***, verificabile și actualizate periodic cu privire la riscurile legate de munca forțată în anumite zone geografice sau în ceea ce privește anumite produse ***sau grupuri de produse***, inclusiv în ceea ce privește munca forțată impusă de autoritățile statului. Baza de date ***acordă prioritate identificării riscurilor larg răspândite și grave legate de munca forțată.***

- (2) *Baza de date menționată la alineatul (1) se bazează pe informații independente și verificabile din partea organizațiilor internaționale, în special a OIM și a ONU, sau a organizațiilor instituționale, de cercetare sau academice.*

Baza de date nu face publice informații care desemnează în mod direct operatori economici.

Baza de date indică sectoarele economice specifice din anumite zone geografice pentru care există dovezi fiabile și verificabile că există muncă forțată impusă de autoritățile statului.

- (3) Comisia se asigură că baza de date este *ușor accesibilă, inclusiv persoanelor cu dizabilități, și este pusă la dispoziția publicului în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].*

Articolul 9

Punctul unic de transmitere a informațiilor

- (1) *Comisia instituie un mecanism centralizat specific pentru transmiterea informațiilor (denumit în continuare „punctul unic de transmitere a informațiilor”). Punctul unic de transmitere a informațiilor este disponibil în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii. Acesta este ușor de utilizat și este disponibil în mod gratuit.*

- (2) Informațiile *cu privire la presupusele încălcări ale articolului 3 se transmit prin intermediul punctului unic de transmitere a informațiilor* de către orice persoană fizică sau juridică sau de către orice asociație care nu are personalitate juridică. *Transmiterile de informații* conțin informații privind operatorii economici sau produsele în cauză, prezintă motivele *și dovezile* care justifică presupusele încălcări *și, dacă este posibil, prezintă documente justificative. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a preciza normele procedurale, modelele și detaliile în legătură cu respectivele transmiteri de informații. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).*

- (3) *Comisia elimină orice transmitere de informații către punctul unic de transmitere a informațiilor care este în mod vădit incompletă, nefondată sau făcută cu rea-credință și distribuie spre evaluare de către autoritatea competentă principală transmiterile de informații care sunt menținute, în conformitate cu metoda de repartizare a investigațiilor prevăzută la articolul 15.*

- (4) Autoritatea competentă *principală responsabilă de evaluare menționată la alineatul (3) confirmă primirea transmiterii de informații, evaluează cu diligență și imparțialitate informațiile și informează cât mai curând posibil persoana fizică sau juridică sau asociația în cauză cu privire la rezultatul evaluării informațiilor.*
- (5) *Autoritatea competentă principală poate solicita persoanei sau asociației menționate la alineatul (2) să furnizeze informații suplimentare.*

- (6) *În cazurile în care există un interval de timp semnificativ între transmiterea informațiilor către punctul unic de transmitere a informațiilor și o decizie de a iniția o investigație în temeiul capitolului III, autoritatea competentă principală contactează, în măsura posibilului, persoana sau asociația care transmite informațiile pentru a verifica dacă situația s-a modificat în mod semnificativ, după cunoștințele sale.*
- (7) Directiva (UE) 2019/1937 se aplică raportării ■ încălcărilor prezentului regulament și protecției persoanelor care raportează astfel de încălcări.

Articolul 10

Măsuri de sprijin pentru IMM-uri

Comisia elaborează măsuri de însoțire pentru a sprijini eforturile operatorilor economici și ale partenerilor lor de afaceri din cadrul aceluiași lanț de aprovizionare, în special ale IMM-urilor. Dacă este cazul, informațiile referitoare la măsurile respective sunt puse la dispoziția publicului prin intermediul portalului unic privind munca forțată menționat la articolul 12.

Autoritățile competente desemnează puncte de contact pentru a furniza informații IMM-urilor cu privire la aspecte legate de aplicarea prezentului regulament. Respectivetele puncte de contact pot oferi, de asemenea, asistență IMM-urilor cu privire la astfel de aspecte.

Autoritățile competente ale statelor membre pot organiza, de asemenea, cursuri de formare pentru operatorii economici cu privire la indicatorii de risc pentru munca forțată și la modul în care se pot angaja într-un dialog cu respectivele autorități competente pe parcursul unei investigații.

Articolul 11

Orientări

Până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia, **în consultare cu părțile interesate relevante, pune la dispoziția publicului și actualizează periodic** orientări care cuprind:

- (a) orientări **pentru operatorii economici** privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată, **inclusiv munca forțată a copiilor**, care țin seama de dreptul aplicabil al Uniunii și de dreptul intern aplicabil care stabilește cerințe privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată, de orientările și recomandările organizațiilor internaționale, precum și de dimensiunea și de resursele economice ale operatorilor economici, **de diferitele tipuri de furnizori existenți de-a lungul lanțului de aprovizionare și de diferitele sectoare;**
- (b) **orientări pentru operatorii economici cu privire la cele mai bune practici pentru eliminarea și remediarea diferitelor tipuri de muncă forțată;**
- (c) **orientări pentru autoritățile competente cu privire la punerea practică în aplicare a prezentului regulament, în special a articolelor 8, 17 și 18, inclusiv criterii de referință pentru sprijinirea autorităților competente în evaluările lor bazate pe riscuri realizate în contextul investigațiilor și orientări privind standardul aplicabil în materie de probe;**

- (d) *orientări pentru autoritățile vamale și operatorii economici în ceea ce privește punerea în aplicare a articolului 27 și, după caz, a oricărei alte dispoziții prevăzute în capitolul V secțiunea II;*
- (e) informații privind indicatorii de risc ai muncii forțate, *inclusiv despre modul de identificare a unor astfel de indicatori*, care se bazează pe informații independente și verificabile, inclusiv pe rapoarte din partea organizațiilor internaționale, în special a OIM, a societății civile, a organizațiilor de afaceri *și a sindicatelor*, precum și pe experiența dobândită în urma punerii în aplicare a dreptului Uniunii care stabilește cerințe privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată;
- (f) *orientări pentru operatorii economici privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată impusă de autoritățile de stat;*
- (g) *orientări pentru operatorii economici și furnizorii de produse cu privire la modul în care să se angajeze într-un dialog cu autoritățile competente în temeiul capitolului III, în special cu privire la tipul de informații care trebuie să fie transmise;*
- (h) *orientări privind modul de transmitere a informațiilor în temeiul articolului 9;*
- (i) orientări pentru *statele membre privind metoda de calcul al sancțiunilor financiare și pragurile aplicabile;*

- (j) *informații suplimentare pentru a facilita punerea în aplicare de către autoritățile competente a prezentului regulament și respectarea acestuia de către operatorul economic.*

Orientările menționate la literele (a), (b) și (f) se axează în special pe sprijinirea IMM-urilor în vederea respectării prezentului regulament.

Orientările menționate la primul paragraf sunt în concordanță cu orientările elaborate în conformitate cu alte acte relevante din dreptul Uniunii.

Articolul 12

Portalul unic privind munca forțată

Comisia creează și actualizează periodic un site web unic (denumit în continuare „portalul unic privind munca forțată”), care pune la dispoziția publicului, în același loc și în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii, următoarele:

- (a) *denumirile, adresele și datele de contact ale autorităților competente;*
- (b) *orientările;*
- (c) *baza de date;*
- (d) *o listă a surselor de informații disponibile publicului cu relevanță pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv sursele care pun la dispoziție date defalcate privind impactul și victimele muncii forțate, cum ar fi datele defalcate în funcție de gen sau datele despre munca forțată a copiilor, care permit identificarea tendințelor specifice de vârstă și gen;*
- (e) *punctul unic de transmitere a informațiilor;*
- (f) *orice decizie de interzicere a unui produs;*

- (g) *orice retragere a unei interdicții;*
- (h) *rezultatul reexaminărilor.*

Articolul 13

Cooperare internațională

- (1) Pentru a facilita punerea în aplicare eficace și asigurarea respectării prezentului regulament, Comisia ■ , după caz, *cooperează și face* schimb de informații ■ cu autoritățile țărilor terțe, organizații internaționale, reprezentanți ai societății civile, *sindicate, organizații de afaceri și cu alte părțile interesate relevante.*
- (2) *Cooperarea internațională cu autoritățile țărilor terțe are loc într-un mod structurat, de exemplu în contextul dialogurilor existente cu țările terțe, cum ar fi dialogurile privind drepturile omului și dialogurile politice, dialogurile privind punerea în aplicare a angajamentelor privind comerțul și dezvoltarea durabilă din acordurile comerciale sau sistemul generalizat de preferințe, precum și inițiativele Uniunii de cooperare pentru dezvoltare sau. Dacă este necesar, pot fi inițiate ad-hoc dialoguri specifice. Cooperarea internațională poate implica schimburi de informații, în special cu țările terțe care dispun de o legislație similară privind domeniile sau produsele care prezintă riscuri legate de munca forțată, de cele mai bune practici pentru eliminarea muncii forțate și de informații privind deciziile de interzicere a produselor, inclusiv motivele și dovezile pe care se bazează acestea.*
- (3) În sensul alineatului (2), *Comisia și statele membre pot lua în considerare elaborarea unor inițiative de cooperare și a unor măsuri de însoțire pentru a sprijini eforturile operatorilor economici, în special ale IMM-urilor, precum și ale organizațiilor societății civile, ale partenerilor sociali și ale țărilor terțe de a combate munca forțată și cauzele profunde ale acesteia.*

Capitolul III

Investigații

Articolul 14

Abordare bazată pe risc

- (1) Comisia și autoritățile competente ale statelor membre urmează o abordare bazată pe risc atunci când evaluează probabilitatea *încălcării articolului 3, atunci când inițiază și desfășoară faza preliminară a investigațiilor și atunci când identifică produsele și operatorii economici în cauză.*
- (2) *Atunci când evaluează probabilitatea unei încălcări a articolului 3, Comisia și autoritățile competente utilizează următoarele criterii, după caz, pentru a acorda prioritate produselor despre care se suspectează că au fost realizate utilizând muncă forțată:*
 - (a) *amploarea și gravitatea muncii forțate suspectate, inclusiv dacă ar putea fi suspectată existența unui caz de muncă forțată impusă de autoritățile de stat;*
 - (b) *cantitatea sau volumul de produse introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii;*
 - (c) *ponderea în produsul final a părții din produs despre care se suspectează că a fost realizată utilizând muncă forțată.*
- (3) *Evaluarea probabilității unei încălcări a articolului 3 se bazează pe toate informațiile relevante, concrete și verificabile aflate la dispoziția Comisiei și a autorităților competente, inclusiv, dar fără a se limita la următoarele:*
 - (a) *informațiile și deciziile codificate în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 7 alineatul (1), inclusiv orice cazuri anterioare de conformitate sau neconformitate a unui operator economic cu articolul 3;*

- (b) *baza de date* menționată la articolul 8;
 - (c) *indicatorii de risc și alte informații în temeiul articolului 11 litera (e);*
 - (d) *transmiterile de informații efectuate în temeiul articolului 9;*
 - (e) *informațiile primite de Comisie sau de autoritatea competentă de la alte autorități relevante pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, cum ar fi autoritățile din domeniul diligenței necesare, al muncii sau al sănătății sau autoritățile fiscale ale statelor membre, cu privire la produsele și operatorii economici care fac obiectul evaluării;*
 - (f) *orice aspecte care decurg din consultările semnificative cu părțile interesate relevante, cum ar fi organizațiile societății civile și sindicatele.*
- (4) *Atunci când inițiază o investigație preliminară în temeiul articolului 17, autoritatea competentă principală se concentrează, în măsura posibilului, asupra operatorilor economici și, după caz, asupra furnizorilor de produse implicați în etapele lanțului de aprovizionare, cât mai aproape de locul în care probabil se desfășoară munca forțată și cu cel mai mare efect de levier pentru a împiedica, a atenua și a elimina utilizarea muncii forțate. Autoritatea competentă principală ia în considerare, de asemenea, dimensiunea și resursele economice ale operatorilor economici în cauză, în special dacă operatorul economic este un IMM, precum și complexitatea lanțului de aprovizionare.*

Articolul 15

Alocarea investigațiilor

- (1) ***În cazul în care se suspectează că munca forțată are loc în afara teritoriului Uniunii, Comisia acționează în calitate de autoritate competentă principală.***
- (2) ***În cazul în care se suspectează că munca forțată are loc pe teritoriul unui stat membru, o autoritate competentă a statului membru respectiv acționează în calitate de autoritate competentă principală.***

Articolul 16

Coordonarea investigațiilor și asistența reciprocă

- (1) ***Comisia și autoritățile competente cooperează strâns și își oferă reciproc asistență în vederea punerii în aplicare a prezentului regulament în mod coerent și eficient.***
- (2) ***Autoritatea competentă principală respectă dreptul operatorului economic de a fi audiat în toate etapele procesului.***
- (3) ***Autoritatea competentă principală comunică, în orice moment și fără întârzieri nejustificate, prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 7 alineatul (1) în cazul în care descoperă noi informații cu privire la munca forțată care se suspectează că are loc pe un teritoriu care nu intră în aria sa de competență în temeiul articolului 15.***

- (4) *Autoritatea competentă principală poate solicita sprijinul altor autorități competente relevante. Aceasta poate include solicitarea sprijinului pentru a contacta operatorii economici al căror sediu se află pe teritoriul statului membru respectiv sau a căror limbă de lucru este cea a unui stat membru. Alte autorități competente care au un interes în investigație pot solicita să fie implicate îndeaproape în investigație.*
- (5) *O autoritate competentă care a primit, prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 7 alineatul (1), o cerere de informații din partea unei alte autorități competente furnizează un răspuns în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii cererii.*
- (6) *Autoritatea competentă care a primit o cerere de informații poate cere autorității competente solicitante să completeze cererea cu informații în cazul în care concluzionează că informațiile furnizate inițial nu sunt suficiente.*
- (7) *Autoritatea competentă care a primit o cerere de informații poate refuza să dea curs respectivei cereri numai în cazul în care demonstrează că prelucrarea cererii ar afecta în mod substanțial desfășurarea propriilor activități.*

■

Articolul 17

Etapă preliminară a investigațiilor

- (1) Înainte de a iniția o investigație în conformitate cu articolul **18 alineatul (1)**, **autoritatea competentă principală** solicită operatorilor economici care fac obiectul evaluării **și, după caz, altor furnizori de produse**, informații cu privire la **acțiunile** relevante pe care le-au întreprins pentru identificarea, prevenirea, atenuarea, eliminarea **sau remediarea** riscurilor de muncă forțată din operațiunile lor și din lanțurile lor **de aprovizionare** în ceea ce privește produsele care fac obiectul evaluării, inclusiv pe baza oricăruia dintre următoarele elemente, **cu excepția cazului în care aceasta ar periclita rezultatul evaluării**:
- (a) dreptul aplicabil al Uniunii sau dreptul intern aplicabil care stabilește cerințe privind diligența necesară și transparența în ceea ce privește munca forțată;
 - (b) orientările adoptate de Comisie ■ ;
 - (c) orientările sau recomandările privind diligența necesară ale ONU, OIM, OCDE sau ale altor organizații internaționale relevante, **în special orientările și recomandările care se referă la zone geografice, locuri de producție și activități economice în anumite sectoare în care au loc practici de muncă forțată sistematice și larg răspândite**;
 - (d) orice alte informații **semnificative** privind diligența necesară **sau alte informații** în legătură cu munca forțată **din lanțul lor de aprovizionare**.

Autoritatea competentă principală poate solicita informații cu privire la aceste acțiuni de la alte părți interesate relevante, inclusiv de la persoanele sau asociațiile care au transmis informații relevante, concrete și verificabile în temeiul articolului 9 și de la orice altă persoană fizică sau juridică în legătură cu produsele și zonele geografice care fac obiectul evaluării, precum și de la Serviciul European de Acțiune Externă și de la delegațiile Uniunii din țările terțe relevante.

- (2) Operatorii economici răspund cererii ■ menționate la alineatul (1) din prezentul articol în termen de 30 de zile lucrătoare de la data la care au primit o astfel de cerere. Operatorii economici pot furniza ■ orice alte informații pe care le consideră utile în sensul prezentului articol. *Dacă este necesar, operatorii economici pot solicita sprijin de la un punct de contact menționat la articolul 10 cu privire la modul de colaborare cu autoritatea competentă principală.*
- (3) În termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii informațiilor transmise de operatorii economici în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, autoritatea competentă *principală* încheie etapa preliminară a investigației sale prin care stabilește dacă există o suspiciune motivată de încălcare a articolului 3, pe baza evaluării menționate la **articolul 14 alineatul (3)** și a informațiilor transmise de operatorii economici în temeiul alineatului (2) din prezentul articol.
-
- (4) *În pofida alineatului (3) din prezentul articol, autoritatea competentă principală poate concluziona că există ■ o suspiciune motivată de încălcare a articolului 3 pe baza oricăror alte date disponibile, în cazul în care autoritatea competentă principală nu a solicitat informații în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol sau în situațiile menționate la articolul 20 alineatul (2) literele (a)-(e).*

- (5) *Autoritatea competentă principală nu inițiază o investigație în temeiul articolului 18 și informează în consecință operatorii economici care fac obiectul evaluării în cazul în care, în urma evaluării menționate la articolul 14 alineatul (3) și, dacă acestea există, a informațiilor transmise de operatorii economici în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, aceasta consideră că nu există nicio suspiciune motivată de încălcare a articolului 3 sau că motivele care au justificat existența unei suspiciuni motivate au fost eliminate, de exemplu, dar fără a se limita la acestea, ca urmare a legislației, orientărilor sau recomandărilor aplicabile sau a altor măsuri de diligență necesară referitoare la munca forțată astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol într-un mod care să atenueze, să prevină și să elimine riscul de muncă forțată.*
- (6) *Autoritatea competentă principală comunică, prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 7 alineatul (1), rezultatul evaluării sale în temeiul alineatului (5) din prezentul articol.*

Articolul 18

Investigații

- (1) Autoritatea competentă **principală** care **constată, în temeiul articolului 17 alineatul (3) sau (4), că există o suspiciune motivată de încălcare a articolului 3** inițiază o investigație **privitoare la produsele și operatorii economici în cauză și** informează operatorii economici care fac obiectul investigației, în termen de trei zile lucrătoare de la data deciziei de inițiere a unei astfel de investigații, cu privire la următoarele:
- (a) inițierea investigației și posibilele consecințe ale acesteia;
 - (b) produsele care fac obiectul investigației;
 - (c) motivele inițierii investigației, cu excepția cazului în care acest lucru ar periclita rezultatul investigației;
 - (d) dreptul operatorilor economici să prezinte autorității competente **principale** documente sau informații, precum și data până la care trebuie prezentate astfel de informații.
- (2) **Autoritatea competentă principală comunică, prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 7 alineatul (1), faptul că s-a inițiat o investigație în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.**

- (3) La solicitarea autorității competente **principale**, operatorii economici care fac obiectul investigației transmit **■** orice informații relevante și necesare pentru investigație, inclusiv informații de identificare a produselor care fac obiectul investigației **și, dacă este cazul, de identificare a părții din produs la care ar trebui să se limiteze investigația**, precum și a fabricantului, **a producătorului, a furnizorului**, a importatorului sau a exportatorului produselor respective **sau a părților din acestea**. Atunci când solicită astfel de informații, în măsura în care acest lucru este posibil, autoritatea competentă **principală acordă prioritate operatorilor economici care fac obiectul investigației implicați în etapele lanțului de aprovizionare cât mai aproape de locul în care probabil se desfășoară munca forțată și ia în considerare dimensiunea și resursele economice ale operatorilor economici, în special dacă operatorul economic este un IMM, cantitatea de produse în cauză, complexitatea lanțului de aprovizionare, precum și amploarea muncii forțate suspectate. Dacă este necesar, operatorii economici pot solicita sprijin de la un punct de contact menționat la articolul 10 cu privire la modul de colaborare cu autoritatea competentă principală.**
- (4) **Autoritatea competentă principală le stabilește operatorilor economici un termen de cel puțin 30 de zile lucrătoare și de cel mult 60 de zile lucrătoare pentru transmiterea informațiilor menționate la alineatul (3). Operatorii economici pot formula o cerere motivată de prelungire a termenului respectiv. Atunci când decide dacă să acorde o astfel de prelungire, autoritatea competentă principală ține seama de dimensiunea și de resursele economice ale operatorilor economici în cauză, inclusiv dacă operatorul economic este un IMM.**
- (5) **Autoritatea competentă principală poate colecta informații de la orice persoană fizică sau juridică relevantă sau poate audia orice persoană fizică sau juridică relevantă care consimte să fie audiată în scopul colectării de informații referitoare la obiectul investigației, inclusiv de la operatorii economici relevanți sau de la orice alte părți interesate.**

- (6) *Dacă este necesar, autoritatea competentă principală poate efectua toate verificările și inspecțiile necesare în conformitate cu articolul 19.*

Articolul 19

Inspecții pe teren

- (1) *În situații excepționale în care autoritatea competentă principală consideră că este necesar să efectueze inspecții pe teren, aceasta ia în considerare locul unde este situat riscul de muncă forțată.*
- (2) *În cazul în care riscul de muncă forțată este situat pe teritoriul statului membru, autoritatea competentă principală poate efectua propriile inspecții, în conformitate cu dreptul intern conform cu dreptul Uniunii. Dacă este necesar, autoritatea competentă principală poate solicita cooperarea altor autorități naționale relevante pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, cum ar fi autoritățile din domeniul muncii sau al sănătății sau autoritățile fiscale.*
- (3) *În cazul în care riscul de muncă forțată este situat în afara teritoriului Uniunii, Comisia, acționând în calitate de autoritate competentă principală, poate efectua toate verificările și inspecțiile necesare, cu condiția ca operatorii economici în cauză să își dea acordul și ca guvernul țării terțe în care urmează să aibă loc inspecțiile să fi fost notificat oficial și să nu ridice obiecții. Comisia poate solicita asistență din partea Serviciului European de Acțiune Externă, după caz, pentru a facilita astfel de contacte.*

Capitolul IV

Decizii

Articolul 20

Decizii *privind încălcarea articolului 3*

- (1) Autoritatea competentă ***principală*** evaluează toate informațiile și dovezile colectate în temeiul ***capitolului III*** și, pe această bază, stabilește dacă ***produsele care au fost introduse sau puse la dispoziție pe piață sau sunt exportate încalcă articolul 3***, într-un termen rezonabil de la data la care a inițiat investigația în temeiul articolului ***18 alineatul (1)***. ***Autoritatea competentă principală depune eforturi pentru a adopta decizia menționată la alineatul (4) din prezentul articol sau pentru a încheia investigația în termen de 9 luni de la data la care a inițiat investigația.***
- (2) În pofida alineatului (1) din prezentul articol, autoritatea competentă ***principală*** poate stabili că articolul 3 fost încălcat pe baza oricăror alte date disponibile, în cazul în care nu au putut fi colectate informații și dovezi în temeiul articolului ***17 alineatul (1) și al articolului 18 alineatul (3)***, ***în special atunci când, ca răspuns la o solicitare de informații, un operator economic sau o autoritate publică:***
 - (a) ***refuză să furnizeze informațiile solicitate, fără o justificare valabilă;***
 - (b) ***nu furnizează informațiile solicitate în termenul stabilit, fără o justificare valabilă;***
 - (c) ***furnizează informații incomplete sau incorecte cu scopul de a bloca investigația;***
 - (d) ***furnizează informații înșelătoare; sau***

(e) *împiedică în alt mod investigația, inclusiv atunci când se identifică un risc de muncă forțată impus de autoritățile statului în cursul fazei preliminare a investigației sau în cursul investigației.*

- (3) În cazul în care autoritatea competentă *principală* nu poate stabili *că produsele în cauză au fost introduse sau puse la dispoziție pe piață sau sunt exportate cu încălcarea articolului 3, aceasta încheie investigația și informează în acest sens operatorii economici care au făcut obiectul investigației respective. De asemenea, aceasta informează toate celelalte autorități competente prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 7 alineatul (1). Închiderea investigației nu împiedică inițierea unei noi investigații cu privire la același produs și același operator economic în cazul în care apar noi informații relevante.*

I

- (4) În cazul în care constată că *produsele în cauză au fost introduse sau puse la dispoziție pe piață sau sunt exportate cu încălcarea articolului 3*, autoritatea competentă *principală* adoptă fără întârziere o decizie care prevede:
- (a) o interdicție de a introduce sau de a pune la dispoziție produsele în cauză pe piața Uniunii și de a le exporta;

- (b) un ordin conform căruia operatorii economici care au făcut obiectul investigației trebuie să retragă **produsele** care au fost deja introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii **sau să îndepărteze conținutul de pe o interfață online care face referire la produsele sau la listările produselor în cauză**;
- (c) un ordin conform căruia operatorii economici care au făcut obiectul investigației trebuie să elimine produsele **în cauză** în conformitate cu **articolul 25 sau, în cazul în care părțile din produs despre care se constată că încalcă articolul 3 pot fi înlocuite, un ordin conform căruia operatorii economici trebuie să elimine părțile respective ale produsului în cauză**.

Dacă este cazul, interdicția menționată la litera (a) de la primul paragraf și ordinul menționat la litera (c) de la primul paragraf identifică părțile din produs care încalcă articolul 3 și care trebuie să fie înlocuite pentru ca produsul să fie introdus sau pus la dispoziție pe piață sau exportat.

- (5) ***Prin derogare de la alineatul (4) primul paragraf litera (c) și, după caz, pentru a preveni perturbările unui lanț de aprovizionare de importanță strategică sau critică pentru Uniune, autoritatea competentă principală poate să nu impună un ordin de eliminare a produsului în cauză în temeiul alineatului (4). În schimb, autoritatea competentă principală poate dispune ca produsul în cauză să fie reținut pentru un anumit interval de timp, care nu poate depăși timpul necesar pentru eliminarea muncii forțate pentru produsul în cauză, pe cheltuiala operatorilor economici.***

În cazul în care operatorii economici demonstrează, în acel interval de timp, că au eliminat munca forțată din lanțul de aprovizionare al produsului în cauză, fără a modifica produsul respectiv și prin eliminarea muncii forțate identificate în decizia menționată la alineatul (4) din prezentul articol, autoritatea competentă principală își reexaminează decizia în conformitate cu articolul 21.

În cazul în care operatorii economici nu demonstrează, în acel interval de timp, că au eliminat munca forțată din lanțul de aprovizionare al produsului în cauză, fără a modifica produsul respectiv și prin eliminarea muncii forțate identificate în decizia menționată la alineatul (4), se aplică litera (c) de la alineatul menționat.

- (6) În cazul în care Comisia acționează în calitate de autoritate competentă principală, decizia menționată la alineatul (4) din prezentul articol se adoptă prin intermediul unui act de punere în aplicare. Astfel de acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).*
- (7) Autoritatea competentă principală notifică decizia menționată la alineatul (4) din prezentul articol tuturor operatorilor economici cărora le este adresată și o comunică tuturor autorităților competente și, după caz, Comisiei, prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 7 alineatul (1).*
- (8) Deciziile luate de o autoritate competentă principală dintr-un stat membru în temeiul alineatului (4) sunt recunoscute și aplicate de autoritățile competente din celelalte state membre în măsura în care acestea se referă la produsele cu aceleași elemente de identificare și care provin din același lanț de aprovizionare în care s-a constatat că se folosește munca forțată.*

Articolul 21

Reexaminarea deciziilor privind încălcarea articolului 3

- (1) Autoritatea competentă principală permite operatorilor economici afectați de o decizie menționată la articolul 20 să solicite în orice moment o reexaminare a deciziei respective. Cererea de reexaminare conține informații care demonstrează că produsele sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață sau sunt exportate cu respectarea articolului 3. Informațiile respective cuprind informații noi substanțiale care nu au fost aduse la cunoștința autorității competente principale în cursul investigației.*
- (2) Autoritatea competentă principală adoptă o decizie cu privire la cererea de reexaminare menționată la alineatul (1) în termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii cererii respective.*
- (3) În cazul în care operatorii economici au dovedit că s-au conformat deciziei menționate la articolul 20 și că au eliminat munca forțată din operațiunile lor sau din lanțul lor de aprovizionare în ceea ce privește produsele în cauză, autoritatea competentă principală își retrage decizia cu efecte pentru viitor, informează operatorii economici și o îndepărtează din portalul unic privind munca forțată.*
- (4) În cazul în care Comisia acționează în calitate de autoritate competentă principală, retragerea menționată la alineatul (3) din prezentul articol se pune în aplicare prin intermediul unui act de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2). Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător privind protecția drepturilor la apărare și la proprietate ale operatorilor economici în cauză, Comisia adoptă acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 35 alineatul (3). Respectivele acte de punere în aplicare rămân în vigoare pentru o perioadă nu depășește 12 luni.*

- (5) *Operatorii economici care au fost afectați de o decizie menționată la articolul 20 a unei autorități competente principale a unui stat membru au acces la o instanță pentru examinarea legalității de procedură și de fond a deciziei.*
- (6) *Alineatul (5) nu aduce atingere dispozițiilor de drept intern care impun epuizarea căilor de atac administrative înainte de inițierea unei proceduri judiciare.*
- (7) *Deciziile menționate la articolul 20 adoptate de o autoritate competentă principală a unui stat membru nu aduc atingere niciunei decizii de natură judiciară emise de instanțele naționale ale statelor membre cu privire la aceiași operatori economici sau la aceleași produse.*

Articolul 22

Conținutul deciziilor

- (1) Decizia menționată la articolul 20 conține toate elementele următoare:
- (a) constatările investigației și informațiile *și dovezile* care stau la baza acestora;
- (b) *termene rezonabile* în care operatorii economici să se conformeze *ordinelor*, care nu pot avea o durată mai mică de 30 de zile lucrătoare; *în cazul mărfurilor perisabile, al animalelor și al plantelor, termenul este de cel puțin 10 zile lucrătoare*; la *stabilirea termenelor*, autoritatea competentă *principală* ține seama de dimensiunea și de resursele economice ale operatorului economic, *inclusiv dacă operatorul este un IMM, de ponderea din produs a părții și dacă produsul este fungibil; termenele sunt proporționale cu timpul necesar pentru a se conforma diferitelor ordine și nu sunt mai lungi decât este necesar*;

- (c) toate informațiile relevante, în special detaliile care permit identificarea produsului căruia i se aplică decizia, inclusiv detalii privind fabricantul, producătorul, furnizorii produsului, importatorul, exportatorul **și, dacă este cazul, locul de producție;**
 - (d) dacă sunt disponibile și aplicabile, informațiile necesare în temeiul legislației vamale astfel cum este definită la articolul 5 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
 - (e) **informații privind exercitarea controlului jurisdicțional împotriva unei decizii.**
- (2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a preciza detalii privind informațiile care trebuie să fie incluse în decizia menționată la articolul 20. Detaliile respective includ cel puțin detalii privind informațiile care trebuie să fie **furnizate sau** puse la dispoziția autorităților vamale în conformitate cu articolul **27 alineatul (3) pentru a permite identificarea produselor în temeiul articolului 26 alineatul (4)**. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare în temeiul articolului **35 alineatul (2)**.

Capitolul V
Asigurarea respectării legii

Secțiunea I
Autorități competente

Articolul 23
Asigurarea respectării deciziilor

- (1) *În cazul în care, în termenul rezonabil menționat la articolul 22 alineatul (1) litera (b), un operator economic nu a respectat decizia menționată la articolul 20, autoritățile competente sunt responsabile de asigurarea respectării deciziei respective și asigură toate următoarele aspecte:*

- (a) interzicerea introducerii sau a punerii la dispoziție pe piața Uniunii și a exportului produselor în cauză;*
 - (b) retragerea de pe piața Uniunii de către autoritățile relevante a produselor care au fost introduse sau puse deja la dispoziție pe piață, în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul intern;*
 - (c) eliminarea produselor retrase și a produselor rămase în stocul operatorului economic în conformitate cu articolul 25, pe cheltuiala operatorului economic respectiv;*
 - (d) restricționarea accesului la produsele în cauză și la listările care se referă la produsele respective prin solicitarea adresată terțului relevant de a pune în aplicare astfel de restricții.*
- (2) În cazul în care operatorul economic nu a respectat decizia menționată la articolul 20, autoritatea competentă aplică sancțiuni operatorului economic în cauză în temeiul articolului 37 fie direct, în cooperare cu alte autorități, fie printr-o cerere adresată autorităților judiciare competente.*

Articolul 24

Retragerea și eliminarea produselor realizate utilizând muncă forțată

- (1) *Un ordin de retragere și eliminare a produselor introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii în temeiul articolului 20 alineatul (4) din prezentul regulament se comunică, prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 7 alineatul (1) din prezentul regulament, autorităților de supraveghere a pieței menționate la articolul 10 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și oricăror alte autorități relevante pentru produsele în cauză.*
- (2) *Autoritățile competente îi revine responsabilitatea de a asigura respectarea retragerii și a eliminării produselor menționate la alineatul (1), în coordonare cu orice alte autorități relevante pentru produsele în cauză.*

Articolul 25

Modalități de eliminare a produselor realizate utilizând muncă forțată

În conformitate cu ierarhia deșeurilor prevăzută în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁷, operatorii economici și autoritățile competente ale statelor membre care sunt responsabili cu eliminarea produselor, în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) litera (c), și, respectiv, cu articolul 23 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament, elimină produsele respective prin reciclarea lor sau, atunci când acest lucru nu este posibil, prin scoaterea din uz a produselor respective. Produsele perisabile se donează în scopuri caritabile sau de interes public sau, atunci când acest lucru nu este posibil, se scot din uz.

²⁷ *Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).*

Secțiunea II
Autorități vamale

Articolul 26

Controale ale autorităților vamale

- (1) Produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii fac obiectul controalelor și al măsurilor prevăzute în prezenta **secțiune**.
- (2) Aplicarea prezentei **secțiuni** nu aduce atingere **niciunui alt act juridic al Uniunii care reglementează gestionarea riscurilor în domeniul vamal, controalele vamale și punerea în liberă circulație a mărfurilor și exportul, în special** Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
- (3) Autoritatea competentă **principală** comunică fără întârziere **autorităților vamale ale statelor membre deciziile menționate la articolul 20 de interzicere a introducerii sau a punerii la dispoziție a produselor pe piața Uniunii și a exportului acestora**.
- (4) Autoritățile vamale se bazează pe deciziile comunicate în temeiul alineatului (3) din prezentul articol pentru a identifica produsele care ar putea să nu respecte interdicția prevăzută la articolul 3 din prezentul regulament. În acest scop, autoritățile vamale efectuează controale ale produselor care intră sau ies de pe piața Uniunii **pe baza gestionării riscurilor, astfel cum este prevăzută în** Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
- (5) Autoritatea competentă **principală** comunică fără întârziere autorităților vamale ale statelor membre **orice retragere și orice modificare a unei decizii în temeiul unei reexaminări în conformitate cu articolul 21**.

I

Articolul 27

Informații **suplimentare** care trebuie **furnizate sau** puse la dispoziția autorităților vamale

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a completa prezentul regulament prin identificarea produselor sau a grupelor de produse pentru care informațiile menționate la alineatul (2) din prezentul articol sunt furnizate autorităților vamale. **Produsele sau grupul de produse în cauză se aleg aplicând o abordare proporțională, pe baza informațiilor disponibile în baza de date, a informațiilor codificate în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 7 alineatul (1) și a informațiilor motivate schimbate în cadrul rețelei, printre altele.**
- (2) **Persoana care intenționează să introducă un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul alineatului (1) din prezentul articol sub regimurile vamale de „punere în liberă circulație” sau „export” furnizează sau pune la dispoziția autorităților vamale informații de identificare a produsului, informații despre fabricant sau producător și informații privind furnizorii de produse, cu excepția cazului în care furnizarea acestor informații este deja necesară în temeiul legislației vamale menționate la articolul 5 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.**
- (3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare **pentru a preciza modalitățile detaliate de punere în aplicare a alineatelor (1) și (2) din prezentul articol și a defini** detalii privind informațiile care trebuie să fie **furnizate sau** puse la dispoziția **autorităților vamale** în temeiul alineatului (2) din prezentul articol. **Respectivele** acte de punere în aplicare ■ se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 35 alineatul (2).

- (4) Pentru ca autoritățile vamale să poată acționa imediat **cu privire la un produs specific** atunci când respectivul produs specific a fost identificat într-o decizie menționată la articolul **20**, procedura prevăzută la articolul **34** se aplică în cazul actelor delegate adoptate în temeiul **alineatului (1) din prezentul articol**.

Articolul 28

Suspendare

În cazul în care autoritățile vamale identifică **prin intermediul sistemului lor relevant de gestionare a riscurilor** un produs care intră sau iese de pe piața Uniunii și care, conform unei decizii **comunicate** în temeiul articolului **26 alineatul (3)**, ar putea încălca articolul 3, acestea suspendă punerea în liberă circulație sau exportul produsului respectiv. Autoritățile vamale informează imediat autoritățile competente **ale statului lor membru** cu privire la suspendarea respectivă și transmit toate informațiile relevante pentru a le permite să stabilească dacă produsul face obiectul unei decizii comunicate în temeiul articolului **26 alineatul (3)**.

Articolul 29

Punerea în liberă circulație sau exportul

- (1) În cazul în care punerea în liberă circulație sau exportul unui produs a fost suspendat în conformitate cu articolul **28**, produsul respectiv este pus în liberă circulație sau exportat dacă toate celelalte cerințe și formalități legate de respectiva punere în liberă circulație sau respectivul export au fost respectate și dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:
- (a) în termen de patru zile lucrătoare de la suspendare, dacă autoritățile competente nu au solicitat autorităților vamale să mențină suspendarea; în cazul produselor perisabile, al animalelor și al plantelor, termenul este de două zile lucrătoare;

- (b) autoritățile competente au informat autoritățile vamale cu privire la aprobarea lor pentru punerea în liberă circulație sau pentru export în temeiul prezentului regulament.
- (2) Punerea în liberă circulație sau exportul în temeiul alineatului (1) nu sunt considerate ca fiind o dovadă a conformității cu dreptul Uniunii și, în special, cu prezentul regulament.

Articolul 30

Refuzul de punere în liberă circulație sau de export

- (1) În cazul în care autoritățile competente concluzionează că un produs care le-a fost notificat în conformitate cu articolul 28 este un produs realizat utilizând muncă forțată, în temeiul unei decizii menționate la articolul 20, acestea solicită autorităților vamale să nu îl pună în liberă circulație și să nu permită exportul acestuia.
- (2) Autoritățile competente introduc imediat informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 7 **alineatul (1)** și informează autoritățile vamale în consecință. În urma primirii unei astfel de notificări, autoritățile vamale nu permit punerea în liberă circulație sau exportul produsului respectiv și, de asemenea, includ următoarea mențiune în sistemul de prelucrare a datelor vamale și, dacă este posibil, pe factura comercială care însoțește produsul și pe orice alt document de însoțire relevant:

„Produs realizat utilizând muncă forțată – nu se autorizează punerea în liberă circulație/exportul – Regulamentul (UE) ...⁺”.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 67/24 (2022/0269(COD)).

- (3) În cazul în care punerea în liberă circulație sau exportul unui produs a fost refuzat în conformitate cu **alineatul (1)**, autoritățile vamale **elimină** produsul respectiv ■ în conformitate cu dreptul intern care este conform cu dreptul Uniunii. ■
- (4) ***La cerea unei autorități competente și în numele și sub responsabilitatea autorității competente respective, autoritățile vamale pot să confişte produsul căruia i-a fost refuzată punerea în liberă circulație sau exportul și să îl pună la dispoziția și sub autoritatea autorității competente respective. În astfel de cazuri, autoritatea competentă respectivă ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că produsul în cauză este eliminat în conformitate cu articolul 25.***

Articolul 31

Schimbul de informații și cooperarea

- (1) Pentru a permite **analiza** bazată pe risc a produselor care intră sau ies de pe piața Uniunii și pentru a se asigura eficacitatea controalelor și faptul că acestea sunt efectuate în conformitate cu cerințele prezentului regulament, **Comisia**, autoritățile competente și autoritățile vamale cooperează îndeaproape și fac schimb de informații privind riscurile. **În acest scop, Comisia are un rol de coordonare.**
- (2) Cooperarea între autorități și schimbul de informații **privind riscurile**, necesare pentru îndeplinirea funcțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament, inclusiv prin mijloace electronice, se realizează **în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013**:
- (a) **între** autoritățile vamale ■ ;
- (b) **între** autoritățile competente și autoritățile vamale ■ .

Capitolul VI
Dispoziții finale

Articolul 32

Confidențialitate

- (1) Autoritățile competente utilizează informațiile pe care le-au primit în temeiul prezentului regulament numai în scopul aplicării prezentului regulament, **cu excepția cazului în care se prevede altfel în dreptul Uniunii sau în dreptul intern care este conform cu dreptul Uniunii.** ■
- (2) Comisia, statele membre și autoritățile competente tratează identitatea celor care furnizează informațiile sau informațiile furnizate ca fiind confidențiale, **în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern care este conform cu dreptul Uniunii, cu excepția cazului în care cei care furnizează informațiile nu declară altfel.**
- (3) Alineatul (2) nu împiedică Comisia să divulge informații generale sub formă de rezumat, cu condiția ca astfel de informații generale să nu conțină nicio informație care permite identificarea persoanei care a furnizat informațiile. O astfel de divulgare de informații generale sub formă de rezumat trebuie să țină seama de interesul legitim al părților în cauză de a împiedica divulgarea de informații confidențiale.
-

Articolul 33

■ Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul **27 alineatul (1)** se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul **27 alineatul (1)** poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului **27 alineatul (1)** intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 34

Procedura de urgență

- (1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.
- (2) Atât Parlamentul European, cât și Consiliul pot formula obiecții cu privire la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul **33 alineatul (6)**. Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul imediat ce Parlamentul European sau Consiliul își notifică decizia de a formula obiecții.

Articolul 35

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul **■** Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

- (3) *În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.*

Articolul 36

Modificarea Directivei (UE) 2019/1937

În partea I.C.1 a anexei la Directiva (UE) 2019/1937 se adaugă următorul punct:

- „(iv) *Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind interzicerea pe piața Uniunii a produselor realizate utilizând muncă forțată și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 (JO L ...)*⁺.”

Articolul 37

Sancțiuni

- (1) Statele membre adoptă normele privind sancțiunile aplicabile operatorilor economici în cazul nerespectării unei decizii menționate la articolul 20 și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare în conformitate cu dreptul intern.
- (2) Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. *Autoritățile competente se asigură că, în ceea ce privește sancțiunile menționate la alineatul (1), se țin seama în mod corespunzător de următoarele aspecte, după caz:*
- (a) *gravitatea și durata nerespectării unei decizii menționate la articolul 20;*
 - (b) *orice nerespectare anterioară relevantă a unei decizii menționate la articolul 20 comisă de operatorul economic;*
 - (c) *gradul de cooperare cu autoritățile competente;*

⁺ JO: a se introduce în text numărul, data adoptării și referința de publicare a regulamentului conținut în documentul PE-CONS 67/24 (2022/0269(COD)).

(d) orice alt factor atenuant sau agravant aplicabil circumstanțelor cazului, cum ar fi beneficiile financiare, câștigurile sau pierderile evitate în mod direct sau indirect de pe urma nerespectării unei decizii menționate la articolul 20.

(3) ■ Statele membre notifică **normele și măsurile respective** Comisiei până la ...[24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

(4) *Atunci când stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol, statele membre țin seama în cea mai mare măsură posibilă de orientările menționate la articolul 11 litera (i).*

Articolul 38

Evaluare și revizuire

(1) *Până la ... [cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia efectuează o evaluare a asigurării respectării și a punerii în aplicare a prezentului regulament. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport conținând principalele constatări. Evaluarea include în special o evaluare a următoarelor aspecte:*

(a) măsura în care mecanismul existent contribuie în mod eficace la obiectivul prezentului regulament, astfel cum este prevăzut la articolul 1;

(b) cooperarea dintre autoritățile competente, inclusiv în cadrul rețelei, precum și dintre toate celelalte autorități relevante în aplicarea prezentului regulament;

- (c) eficacitatea cooperării internaționale pentru a contribui la eliminarea muncii forțate din lanțurile de aprovizionare globale;*
- (d) impactul asupra întreprinderilor, în special asupra IMM-urilor, inclusiv în ceea ce privește competitivitatea procedurilor administrative legate de investigații și decizii;*
- (e) costul conformității pentru operatorii economici, în special pentru IMM-uri;*
- (f) raportul general cost-beneficii al interdicției și eficacitatea ei.*

În cazul în care Comisia consideră oportun, raportul este însoțit de o propunere legislativă de modificare a dispozițiilor relevante ale prezentului regulament.

- (2) Raportul evaluează, de asemenea, dacă este necesar ca domeniul de aplicare să fie extins pentru a include serviciile auxiliare legate de extracția, recoltarea, producția sau fabricarea produselor.*
- (3) În cadrul evaluării menționate la alineatul (1) litera (a), raportul prezintă impactul prezentului regulament asupra victimelor muncii forțate, acordând o atenție deosebită situației femeilor și copiilor. Evaluarea acestui impact se bazează pe monitorizarea periodică a informațiilor furnizate de organizațiile internaționale și de părțile interesate relevante.*
- (4) În raportul său, Comisia evaluează în continuare necesitatea unui mecanism specific de abordare și remediere a muncii forțate, incluzând o evaluare a impactului pentru punerea în aplicare a unui astfel de mecanism.*

Articolul 39

Intrarea în vigoare și data aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la ... [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Cu toate acestea, articolul 5 alineatul (3), articolele 7 și 8, articolul 9 alineatul (2), articolele 11, 33 și 35 și articolul 37 alineatul (3) se aplică de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președinta

Președintele
